

RETTEEN I HOLBÆK DOM

afsagt den 4. juni 2026

Sag BS-29258/2024-HBK

Sagsøger
(advokat Maj-Britt Johansen)

mod

Sagsøgte 1
(advokat Jens Henning Elmerkjær)

og

Boet efter Sagsøgte 2 v/bobestyrer advokat Nina Nielsen (advokat Nina Nielsen)

Denne afgørelse er truffet af Dommer.

Sagens baggrund og parternes påstande

Skifteretten har modtaget sagen den 5. juni 2024.

Sagen drejer sig i første række om, hvorvidt et retsforlig indgået mellem Sagsøger, Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 under en retsmægling i 2019 i forbindelse en retssag anlagt af Sagsøger i medfør af arvelovens § 83 om tilbageskødning af en fast ejendom i By 1, skal tilsidesættes som ugyldigt, jf. aftalelovens §§ 30 eller 36, eller den aftaleretlige retsgrundsætning om bristende forudsætninger. Såfremt retsforliget tilsidesættes som ugyldigt, handler sagen i anden række om, hvorvidt der i medfør af arvelovens § 83 skal ske tilbageskødning fra Sagsøgte 1 til Boet efter Sagsøgte 2 af den faste ejendom, samt om der skal ske betaling af et provenu opnået ved

efterfølgende udstykning og salg fra den faste ejendom. Sagen handler i øvrigt om, hvorvidt Boet efter Sagsøgte 2 med rette er medsagsøgt i sagen.

Sagsøger har nedlagt følgende påstande:

”Påstand 1:

Sagsøgte 1 og Boet tilpligtes at anerkende, at retsforlig af 16. september 2019, indgået under sagerne BS-50218/2018-HBK og BS-36051/2018-HBK ved skifteretten ved Retten i Holbæk, er ugyldigt.

Påstand 2:

Hvis Sagsøger får medhold i påstand 1, nedlægges følgende yderligere påstand:

Sagsøgte 1 skal tilpligtes at tilbageskøde ejendommen, Matrikel nr. 1 m.fl. By 1, beliggende Adresse 1, By 1, til Boet uden yderligere byrder og ikke mere behæftet end ved overdragelsen til Sagsøgte 1 den 4. december 2017 samt tilbagebetale til Boet enhver provenu opnået ved udstykning og salg af ejendommene Matrikel nr. 2 og Matrikel nr. 3, By 1, beliggende Adresse 2 henholdsvis Adresse 3, By 1, til tredjemand. Sagsøgte 1 skal signere og tinglyse et skøde om overdragelse af ejendommen Matrikel nr. 1 m.fl. By 1, beliggende Adresse 1, By 1, til Boet inden for 10 dage fra domsafsigelsen, samt afholde tinglysningsafgiften herved, og Boet skal samtidig tilpligtes at tiltræde tilbageskødning af ejendommen, fra Sagsøgte 1 ved at signere skøde som erhverver af ejendommen inden for 10 dage fra domsafsigelsen”

Sagsøgte 1 har over for Sagsøgers påstand 1 nedlagt påstand om frifindelse. Overfor Sagsøgers påstand 2 er nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Boet efter Sagsøgte 2 v/bobestyrer advokat Nina Nielsen har nedlagt på -stand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Ved testamente af 14. august 1902 oprettede ægtefællerne Person 1 og Person 2, født Efternavn 1, bl.a. Familielegat”.

Af gavebrev af 14. marts 1938 fremgår, at Person 3 yder en gave på Udeladt kr. til sin søn Sagsøgte 2, født den Dato 1933, samt at han be -gunstiger ham i nogle forsikringspolicer. Det fremgår, at han bestemmer, at ga -

ven samt udbetalinger fra policerne, og hvad der træder i stedet herfor, skal være sønnens særeje.

Efter Person 3's død i 1948 succederede den da mindreårige Sagsøgte 2 i Familielegat”, hvilket Justitsministeriet se -
 nere godkendte den 6. februar 1952, hvor man tillige godkendte, at
Sagsøgte 2, som ifølge brevet nåede sin myndighedsalder den Dato 1954, kunne -
 optage lån i Familielegat. Dette skete efterfølgende og låneprovenuets blev an -
 vendt i forbindelse med, at Sagsøgte 2 ved arveudlægsskøde af 16. decem -
 ber 1952 fik overdraget Gods 1.

Sagsøgte 2 indgik på et tidspunkt ægteskab med Person 4. De opret -
 tede den 23. december 1994 et fællestestamente. Af testamentets formålsbestem -
 melse fremgår, at formålet med testamentet er at bidrage til at sikre, at sønnen
Sagsøger bliver i stand til at overtage godserne Gods 2 og Gods 1,
 samt at sikre længstlevende økonomisk trygge vilkår. Af testamentets bestem -
 melser fremgår derefter bl.a., at Sagsøger skal arve mest muligt efter hver -
 af dem, og at datteren Person 5 skal beskæres til sin tvangsarv. Det frem -
 går videre, at testamentet alene kan ændres, såfremt de er enige derom, og at te -
 stamentet således ikke skal kunne ændres efter, at den ene er afdød ved døden.

Sagsøgte 2 og Person 4 oprettede den 16. december 1996 en kodicil til testamentet
 fra den 24. december 1994. Af kodicillen fremgår bl.a., at parterne
 på tidspunktet for længstlevendes død tillægger deres barnebarn eller børne -
 børn hvert et legat stort Udeladt kr. fri for boafgift, idet boet skal afholde afgif -
 ten deraf.

Ultimo 1999 havde Sagsøger overtaget godserne Gods 2 og Gods 1 fuldt ud
 henholdsvis fra sin mor og søster og fra sin far.

Den 12. juni 2002 oprettede Sagsøgte 2 et testamente, hvoraf fremgår, at han
 tilbagekalder testamentet fra 1994 og kodicillen fra 1996, idet det anføres, at
 tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at ægteskabet mellem ham og Person 4 var
 under opløsning ved skilsmisse. Af testamentet fremgår videre bl.a., at det er hans
 ønske, at Sagsøgte 1 (på daværende tidspunkt Efternavn 2), som han på daværende
 tidspunkt var samboende med, skulle arve mest muligt, og at hans børns arv skulle
 begrænses til deres tvangsarv.

Den 3. november 2004 oprettede Sagsøgte 2 et nyt testamente, hvoraf frem -
 går, at han tilbagekalder testamentet fra 1994 og kodicillen fra 1996 samt testa -
 mentet fra 2002, idet han bemærker, at samlivet mellem ham og ægtefællen Person
4 har været ophørt siden 1999. Af testamentet fremgår videre bl.a., at
 det er hans ønske, at Sagsøgte 1 (på daværende tidspunkt -
Efternavn 2), som han på daværende tidspunkt var samboende med, skulle arve
 mest

muligt, og at hans børns og ægtefællens arv skulle begrænses til deres tvangs arv. -

Person 4 døde i 2008. Person 4 og Sagsøgte 2 var på dette tids -
punkt fortsat gift. Boet efter Person 4 blev sluttet i 2014. Det fremgår af
bobestyrers tilkendegivelse under bobehandlingen og boregnskabet, at det er lagt til
grund, at Person 4's formue, bortset fra et enkelt aktiv, var hendes fuldstændige
særeje, ligesom det blev lagt til grund, at Sagsøger – uagtet
at han allerede havde overtaget Gods 2 og Gods 1 – skulle arve mest mu -
ligt i henhold til testamentet fra 1994; dog skulle Sagsøgte 2 overtage al for -
mue i Australien/Tasmanien. Det fremgår videre, at ægtefællerne havde aftalt
Udeladt.

Den 13. februar 2015 oprettede Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 (på daværende tidspunkt
Efternavn 2) et fællestestamente. Af dette fremgår bl.a., at Sagsøgte 2 tilbagekalder
testamentet fra 1994 med tilhørende kodiciel fra 1996 i den udstrækning
testamentets uigenkaldelighed tillader tilbagekaldelsen. Det fremgår af
indledningen til fællestestamentet, at de samtidig opretter en
ægtepagt, der

Udeladt. Af testamentet fremgår videre bl.a., at såfremt
Sagsøgte 2 afgår ved døden først, da skal Sagsøgte 1 (på daværende
tidspunkt Efternavn 2) arve mest muligt, og således at Sagsøgte 2's to livsar -
vinger begrænses til deres tvangsarv. Sagsøgte 2 anfører i den forbindelse, at denne
bestemmelse ikke findes at skride mod testamentet fra 1994.

Ved ægtepagt underskrevet den 10. februar 2015, som ifølge sagens oplysninger er
tinglyst den 16. februar 2015, fremgår, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 (på daværende
tidspunkt Efternavn 2) i anledning af nært forestående indgåelse af ægteskab
bestemmer, at
Udeladt.

Ved gaveægtepagt af 4. december 2017 fremgår, at Sagsøgte 2 overdrager bl.a.
ejendommen beliggende Adresse 1, By 1 til
Sagsøgte 1 (på daværende tidspunkt Efternavn 2). På ejendommen lå flere bygnin -
ger, herunder en bygning, som Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 be -
nyttede, samt en bygning som under sagen er benævnt som ”Farmors sommer
hus”. Det fremgår af gaveægtepagten, at ejendommens offentlige ejendomsvur -
dering er 4.350.000 kr., at Sagsøgte 1 (på daværende tidspunkt -
Efternavn 2) overtager betalingsforpligtelser i henhold til ejerpantebrev på Udeladt
kr., og at det samlede gavebeløb vedrørende ejendommen derefter er Udeladt kr.

Advokat 1 sendte på vegne af Sagsøger den 19. juli 2018 et brev til Sagsøgte 2, hvori han anmodede Sagsøgte 2 om at foranledige, at ejendommen beliggende Adresse 1, By 1 blev tilbageskødet til Sagsøgte 2 senest den 20. august 2018. I brevet er videre anført bl.a., at ejendommens handelsværdi på baggrund af salg af tilsvarende

ejendomme i området vurderes at være langt højere end den offentlige ejendomsvurdering, og at overdragelsen af ejendommen til Sagsøgte 1 (på daværende tidspunkt Efternavn 2) er sket i strid med arvelovens § 83. Endvidere udbad advokaten sig oplysninger omkring, at Sagsøgte 2 havde overdraget Ejendom 1 i Australien til Sagsøgte 1 (på daværende tidspunkt Efternavn 2).

Da ejendommen i By 1 ikke blev tilbageskødet, anlagde Sagsøger den 26. september 2018 en sag mod Sagsøgte 2 ved Skifteretten i Holbæk med påstand om, at Sagsøgte 2 skulle tilpligtes at tilbageskøde ejendommen, således at Sagsøgte 2 blev tinglyst som adkomsthaver på ejendommen.

Ved ad citationsstævning af 17. december 2018 inddrog Sagsøger Sagsøgte 1 i den sag, som var anlagt mod Sagsøgte 2, med påstand om, at Sagsøgte 1 skulle tilpligtes at tilbageskøde ejendommen i By 1 til Sagsøgte 2, således at Sagsøgte 2 blev tinglyst som adkomsthaver på ejendommen.

Under retssagernes forberedelse indvilgede parterne i at deltage i retsmægling.

Udeladt jf. retsplejelovens § 277

[Udeladt jf. retsplejelovens § 277 (Billede)]

Udeladt jf. retsplejelovens § 277

[Udeladt jf. retsplejelovens § 277 (Billede)]

Udeladt jf. retsplejelovens § 277

Udeladt jf. retsplejelovens § 277

Udeladt jf. retsplejelovens § 277

Udeladt jf. retsplejelovens § 277

Forliget føres til retsbogen.

Sagen hæves som forligt.”

Den 2. juli 2021 blev tinglyst skøde på to ejendomme udstykket fra ejendommen i By 1 til samme nye ejer. Købesummen for de to ejendomme var 15.500.000 kr. Datoen for overdragelsen var den 1. maj 2021.

Sagsøgte 2 afgik ved døden den 21. december 2021. Hans bo blev udleveret til behandling ved bobestyrer.

Den 15. december 2022 sendte advokat Maj-Britt Gamborg Johansen en meddel -
else til Sagsøgte 1 og Boet efter Sagsøgte 2, hvoraf fremgår, at
Sagsøger gør gældende, at forliget indgået under retsmæglingen er bort -
faldet som følge af svig og bristende forudsætning. Af brevet fremgår videre
bl.a., at Sagsøger fortsat anser sig selv som arving i Boet efter Sagsøgte 2

Nærværende sag blev anlagt den 5. juni 2024.

Forklaringer

Sagsøger, Nina Nielsen og Sagsøgte 1 har afgivet forklaring.

-

Sagsøger har forklaret, at han er 60 år og gift med Person 6. Han har siden 1993 helt eller delvist drevet og ejet Gods 1.

Han lærte Sagsøgte 1 at kende omkring 1973. Sagsøgte 1 var da gift med Person 7, og de var venner af hans forældre, Sagsøgte 2 og Person 4. Frem til 1980 holdt de alle bl.a. fælles påskeferier. Da han blev ældre, fortsatte deres relation. Når Person 7 og Sagsøgte 1 skulle til middag hos hans forældre, passede de bl.a. Person 7 og Sagsøgte 1's datter, Person 8, ligesom Person 7 og Sagsøgte 1 var med til hans og Person 6's bryllup.

-

-

Han overtog godserne, Gods 2 og Gods 1, ved et glidende generations skifte. I 1985, da han var 20 år, overtog han halvdelen af Gods 1 og 90 % af skovene. I 1992 overtog han resten af skovene og de australske ejendomme. I 1997 fik han overdraget Gods 2 fra sin søster og sin mor. Det havde helt fra barnsben ligget i kortene, at det var ham, som skulle overtage godserne. Det var meget vigtigt for familien at holde godserne i familien. Gods 1 havde været i familiens eje siden 1870. Han er 4. generation på stedet og forhåbentlig vil han kunne videreoverdrage, så der kommer en 5. generation. Gods 2 var også oprindelig i Efternavn 3 familiens eje. Hans mor havde købt det tilbage til familien. Hans overtagelse af godserne skete ved, at han overtog gælden, udstedte pantebreve til sine forældre og succederes i deres skattemæssige stilling.

-

-

-

Alle hans forældres fællestestamenter, herunder 1994-testamentet, har handlet om, at godserne kunne bevares i familien. Det lå i kortene, at han også skulle arve efter forældrene, selvom godserne allerede var overdraget til ham. Han havde fuldt kendskab til fællestestamentet fra 1994, hvorefter han skal arve mest muligt. Han forventede derfor, at han skulle arve mest muligt. Der blev aldrig sagt andet; heller ikke efter at han havde overtaget godserne.

-

I 1996, hvor der var konkrete drøftelser om yderligere generationsskifte, var godserne præget af tung gæld. Godsdrift var og er svært. Der var ikke meget tilovers. I bedste fald balancerede man dengang omkring nul. Hans far havde op gennem 1990'erne presset på for, at han skulle overtage den resterende del af godserne. Da han og Person 6 ventede barn, havde han sagt til sin far, at han gerne ville vente lidt. I 1997 overtog han som sagt Gods 2. Der blev videre varslet nogle skattemæssige ændringer omkring det tidspunkt. Han snakkede med sin far om, at resten af Gods 1 skulle overdrages, inden ændringerne trådte i kraft. Han fornemmede en vis modvilje fra sin far, hvilket undrede ham

-

lidt. Hans mor havde fået Alzheimers og var kommet på plejehjem i januar 1998. Hans far boede derfor alene. Han tænkte på, om der kunne være en ny person i farens liv. Han undersøgte det nærmere. Da det var godset, som betalte farens telefonregninger, havde han farens opkaldslistes. Han kunne se, at ét nummer gik igen. Det var Sagsøgte 1's nummer. Han tænkte, at det nok hang sådan sammen, men han holdt det for sig selv, da Sagsøgte 1 jo var gift og havde et barn.

Efter et år til halvandet år, ringede han til Sagsøgte 1 og foreslog, at de mødtes. Han og Sagsøgte 1 havde en snak om Sagsøgte 1's forhold til hans far og om generationsskiftet. Sagsøgte 1 blev vred på ham. Nogle dage senere kom faren og sagde, at han vidste, at de havde talt sammen. Han talte med sin far om generationsskiftet. Han sagde til sin far, at hvis ikke resten af generationsskiftet blev gennemført, så ville han have rullet det allerede skete tilbage. Faren svarede, at det ikke var en acceptabel løsning. Derefter fik de gennemført den sidste del af generationsskiftet. -

Det var dengang hans opfattelse, at han og faren hurtigt fik lagt deres uenighed bag sig. Han havde intet kendskab til, at faren bar nag til ham, eller at der skulle være nogen stridigheder mellem dem. De omgik dagligt hinanden frem til på -
sken 2003, og de modtog gæster sammen. Han har nu fundet ud af, at faren al -
lerede i 2002 lavede et testamente til fordel for Sagsøgte 1. Han havde dengang intet indtryk af, at faren allerede på det tidspunkt ville fravige fællestestamentet fra 1994.

Der opstod stridigheder mellem ham og faren i 2003, da faren flyttede voldsomt fra hovedbygningen. Det var meningen, at faren skulle flytte ud af hovedbyg -
ningen, og han selv skulle flytte ind i den. Han og faren havde en aftale om, at faren skulle lave nogle lister over, hvad der skulle med, når han flyttede. De -
havde en samtale herom op til påsken, hvor faren fortsat ikke havde lavet no -
gen lister. Efter påske kom der nogle flyttemænd og tømte hovedbygningen. Han fik aldrig nogen lister. Det var der jo heller ikke nogen pointe i, når det hele var tømt. Bortset fra et enkelt møde med advokat Elmerkjær i juli 2003, hvor de prøvede at mægle striden, havde han herefter ingen kontakt med sin far. Han så først sin far igen efter morens død i 2008.

Han håbede, at faren ville opføre sig ordentlig efter morens død. Få dage efter fik han imidlertid et brev fra advokat Elmerkjær om hans forældres testamente og om, at hans far ville sidde i uskiftet bo. Det gjorde bobehandlingen efter hans mor svær. Det tog 6 år. Advokat Nina Nielsen, der sluttede boet, var den tredje bobestyrer. Konflikten mellem ham og hans far vedrørte, at morens formue var tredjemandsbestemt særeje. Der var efter hans opfattelse derfor slet ikke basis for, at faren kunne sidde i uskiftet bo. De blev først færdige med bobehandlin -
gen af morens bo i 2014, hvor faren accepterede den tilkendegivelse, som bobe -

styreren var kommet med. Til bomøderne mødte hans far sammen med Sagsøgte 1. Forklaring lød på, at faren hørte dårligt, og hun skulle hjælpe ham. Det er rigtig nok, at hans far hørte dårligt.

Han blev ikke gjort bekendt med de testamenter, som faren lavede til fordel for Sagsøgte 1 eller til deres fællestestamente. Det var først i 2023, at han gennem bobe styreren blev bekendt med de testamenter, der var lavet i 2002, 2004 og 2015. Det var først her, at det gik op for ham, hvor langt tilbage konflikten gik fra farens side.

I perioden fra 2014 til 2019 mødte han sin far til to begravelser. Sagsøgte 1 var der i begge tilfælde. Efter 2003 har han kun mødt faren, hvor enten Sagsøgte 1 eller kat Elmerkjær var til stede. Han havde ingen indsigt i sin fars økonomi fra 2003 og fremefter. I gennem 1990'erne havde han hjulpet sin far med farens økonomiske sager. Han havde i 1996 i den forbindelse en samtale med sin far om farens privatforbrug, som var stort. Det var faren ligeglad med. Han trak sig der efter som bisidder for ham. Hans indsigt i farens økonomi var således egentlig stoppet allerede dengang.

Han blev ved et tilfælde bekendt med gaveægtepagten mellem hans far og Sagsøgte 1 vedrørende Adresse 1 i By 1. I starten af 2018 kom de til at tale om, om faren var død. Han gik ind på tinglysning.dk for at se, hvem der var ejer af Adresse 1, for hvis faren var død, ville der jo stå "Boet efter" som ejer. Der så han, at Sagsøgte 1 stod som ejer. Da advokat Elmerkjær havde tinglyst gaveægtepagten på tingbogen, kunne han se den. Det skete i foråret 2018. Det var en stor overraskelse for ham. Ejendommen i By 1 betyder meget for ham. Han anlagde herefter sag mod sin far og Sagsøgte 1 om, at ejendommen i By 1 skulle tilbage til faren.

Konflikten mellem ham og faren havde da varet i 16-18 år. Han ville gerne afslutte den og få et normalt forhold til sin far. Han blev derfor glad, da advokat Elmerkjær oplyste, at der var forligsmuligheder. Det var hans håb med forhandlingerne under retsmæglingen, at han kunne få normaliseret familieforholdene, at der kom en forståelse for fællestestamentet, og at han forhåbentligt kunne udtage noget af ejendommen i By 1.

Advokat Elmerkjær havde inden retsmæglingen skrevet noget ned om farens aktiver. Ejendommen i By 1 var bl.a. nævnt. Oversigten med "oste" blev lavet på opfordring af advokat Elmerkjær. De aktiver, der var nævnt i oversigten, kom fra en mail fra advokat Elmerkjær. Derudover var anført "Andre aktiver", som ville skulle afklares under retsmæglingen. Ejendommene i Australien blev sat til de officielle offentlige ejendomsværdier derovre. Adresse 1 blev sat til Udeladt. Året før havde de vurderet den til Udeladt kr. De kiggede lidt

på salg i området. Der var bl.a. en naboejendom, som i 2016 var solgt for et til -
svarende beløb.

Retsmæglingen startede med,

Udeladt jf. retsplejelovens § 277

Udeladt jf. retsplejelovens § 277

Det var først et halvt efter farens død, at han blev opmærksom på, at faren havde haft flere aktiver. Det skete i august 2022, da daværende bobestyrer Advokat 2 skrev, at der var et værdipapirdepot. Udeladt. Han indså, at han var blevet lokket ind i retsforlig, som han aldrig ville have skrevet under på, hvis han havde kendt til værdipapirdepotet. Han ville da have sagt, at der jo så var penge til at betale til hans søster og hans børn, og så havde der

slet ikke været grund til at tale om en udstykning omkring Farmors sommer -

hus. Det var også i sommeren 2022, at han blev bekendt med den faktiske ud -

stykning, der var foretaget ved ejendommen i By 1. Det skete via en aktind -
sigt hos Kommune. Han kunne konstatere, at udstykningen var sket et helt andet
sted end det, som havde været drøftet under retsmæglingen.

Han er først under denne sag blevet opmærksom på, at hans far har fået arv og
gaver, hvor det er bestemt, at det skal være farens særeje. De har et opfattende
arkiv på Gods 1 med bøger tilbage fra 1597. Arkivet er ikke ordnet, så det kan være
svært at finde ting. I 2024 eller 2025 bestemte han sig for at gennemgå
det, og der fandt de alle de dokumenter, som er fremlagt, og som viser, at fa -
rens formue stammer fra midler, hvor der er tredjemandsbestemt særeje. Han ville
gerne have fremlagt tingene tidligere, men han var ikke bekendt med det, før det
blev fremlagt.

Hvis han på tidspunktet for retsforliget havde vidst, at farens formue var tredje -
mandsbestemt særeje, at Udeladt jf. retsplejelovens § 277, og at det var muligt at -
ud
stykke på andre måder end klos op ad Farmors sommerhus, så havde han al -
drig indgået et forlig på de vilkår, som det blev indgået.

Nina Nielsen har forklaret, at hun er bobestyrer i Boet efter Sagsøgte 2.
Hun var også bobestyrer i Boet efter Person 4, hvor de talte meget om sæ -
reje. Sagsøger dokumenterede i dagevis omkring særeje i Person 4's bo.

Hendes arbejde som bobestyrer i Boet efter Sagsøgte 2 har ligget ”stille” grundet
sagen. Der har været nogle bomøder, men sagen strandede hurtigt på
uenigheder. Retsforliget blev bl.a. drøftet. Hun er - sådan som hun skal – kom -
met med en tilkendegivelse omkring det, og dets betydning for hendes behand -
ling af boet.

Sagsøgte 2 havde ved sin død tre bankkonti med indeståender på hen -
holdsvis Udeladt kr., Udeladt kr. og Udeladt kr. Derudover var der et indestående
på Tasmanien, som efter omveksling og udgifter til en lokal advokat har medført et
provenu på Udeladt kr. til boet. Derudover var der et værdipapirsdepot, sådan som
det fremgår af brev af 11. juli 2022 fra Advokat 2. Værdien af værdipapirdepotet er
på nuværende tidspunkt omkring Udeladt. kr., da A.P. Møller-aktien er faldet
drastisk.

Hun kan ikke se kontoindehaveren på bilag K. Hun husker ikke, om -
Sagsøgte 1 har indbetalt penge til Sagsøgte 2.

Udover sagens parter er Sagsøgers søster, Person 5, potentiel arving i boet. Person
5 har muligvis givet arveafkald.

Sagsøgte 1 har forklaret, at hun var gift med Sagsøgte 2. Hun tog Efternavn 3 lidt efter ægteskabets indgåelse. Sagsøgte 2 ville gerne have, at hun tog hans efternavn.

Hun og Sagsøgte 2 var i sin tid gode venner og havde sympati for hinanden. Det var svært for Sagsøgte 2, da Person 4 blev syg. De talte meget sammen derefter, og de blev mere fortrolige. Hendes ægteskab var på det tidspunkt kørt ud et sted, hvor hun ikke hørte hjemme mere, og forholdet til Sagsøgte 2 udviklede sig. De blev kærestere. Hun flyttede ind hos Sagsøgte 2 på Gods 1 i 2001. Sagsøgte 2 skulle bo på Gods 1, indtil han blev 70 år, hvor de unge mennesker skulle flytte ind. Det ville Sagsøgte 2 gerne have, da han selv havde haft meget gælde af, at hans børn -
vok
sede op på godset. Det ønskede Sagsøgte 2 også for sin søn og sønnens familie. Da Sagsøgte 2 i 2003 blev 70 år, flyttede de derfor fra hovedbygningen til et hus på -
Adresse 4, der også ligger på godsets ejendom. De brugte dengang ejendommen på Adresse 1 i By 1 som sommerhus.

Da hun flyttede sammen med Sagsøgte 2, var relationen til Sagsøger vel som sådan udmærket. Sagsøger er en sympatisk fyr, men der udviklede sig nogle kon -
flikter mellem Sagsøger og hans far. Der var bl.a. en episode, hvor Sagsøger rasende kom farende ind til dem og fejede alle ting af bordet. Det var, mens de fortsat
boede i hovedbygningen. Sagsøgte 2 følte sig lidt truet og bad hende trykke på -
alarm
knappen. Efter episoden blev det fredeligt igen, og hun tænkte, at det vel var det. Hun husker ikke, hvad Sagsøger var sur over. Måske handlede det om, at Sagsøger ville have nogle af møblerne. Sagsøgte 2 sagde, at der ikke var nogen aftale om -
inven
tar.

I 2002 vidste hun godt, at Sagsøgte 2 var i færd med at blive skilt fra Person 4. Der kom et bud med en kuvert, hvor der stod, at Person 4 ville skilles på grund af utroskab. Sagsøgte 2 sagde, at det jo var rigtig nok. Sagsøgte 2 og Person 4 blev ikke skilt. Hun ved ikke hvorfor, men det var vist nok noget med, at en dement ikke kan sagsøge nogen. Som hun husker det, var det Sagsøger, der stod bag Person 4's stævning om skilsmisse. Sagsøgte 2 var skuffet over det, og han synes, at det var anstrengende og trist. Hun tror, at Sagsøgte 2 oprettede testamenterne fra 2002 og 2004, fordi han ville give hende mest muligt. Han var blevet skuffet over sin søn, og han ville gøre det, der var bedst for hende. Hun så ikke testamenterne, men Sagsøgte 2 har talt om dem. Hun er ikke bekendt med, at Sagsøgte 2 allerede skulle have haft søgt om skilsmisse fra Person 4, da buddet kom med kuverten.

Hun købte i sin tid en lejlighed i By 2 med hjælp fra Sagsøgte 2. Hun kom fra et ægteskab, hvor hendes mand havde styret økonomien, og nu skulle hun stå på egne

ben. Sagsøgte 2 rådgav hende, og hun lånte penge af ham til udbetalingen, da hun afventede salget af hendes og eksmandens hus. Lånet blev betalt tilbage, lige så snart salget af hendes og eksmandens hus gik igennem. Hun købte vi -

dere et sommerhus på Adresse 5 i By 1 fra Sagsøgte 2 i 2005. Det blev finansieret gennem overtagelse af lån, ligesom hun fik et arveforskud fra sin mor. Sagsøgte 2 har ikke hjulpet hende med finansieringen af renoveringen af Adresse 5. Hun og Sagsøgte 2 havde totalt adskilte økonomier. Hun tror ikke, at Adresse 5 var de Udeladt værd ved overtagelsen, som den blev vurderet til året efter.

I 2015 lavede hun og Sagsøgte 2 et fællestestamente. Formålet var vel lidt det samme som de tidligere testamenter, dvs. at sikre at hun arvede mest muligt. Det var bl.a. Adresse 1 i By 1, som Sagsøgte 2 havde i tankerne, sådan at hun som længstlevende kunne blive der. Efterfølgende blev de gift. Ved ægteskabets indgåelse havde de delingsformue. Senere blev lavet en ægtepagt med Udeladt. Derved ville hun få Udeladt. Det var endnu et skridt fra Sagsøgte 2's side til at begunstige hende. Sagsøgte 2 gav udtryk for, at han gerne ville gøre det godt for hende.

I starten af sit ægteskab med Sagsøgte 2 lånte hun nogle penge til at købe A.P. Møller aktier. Sagsøgte 2 var meget glad for dem, og han ville have, at hun også skulle have aktier, så hun kunne have sit eget adgangskort til generalforsamlingerne. Så han lånte hende penge til at købe aktierne. Hun har senere betalt lånet tilbage.

Hun fik overdraget Ejendom 1 i Australien fra Sagsøgte 2 i 2016. Der var en advokat inde over overdragelse. Måske havde der været en mægler ude at vurdere den. Hun fik den som gave. Det var Sagsøgte 2's ønske. De havde haft stor glæde af ejendommen i Australien, og Sagsøgte 2 ville gerne have, at hun kunne blive der.

I december 2017 fik hun overdraget ejendommen Adresse 1 i By 1. Hun fik en gave, og det var fantastisk. Hun skulle dog også overtage forpligtelserne. Hun havde økonomi til det. Hun havde økonomi til at finansiere de løbende udgifter, skatter, forbedringer mv. Hun havde sin lejlighed i By 2, som hun udlejede, ligesom hun udlejede det sommerhus, som hun havde købt af Sagsøgte 2 i 2005. Hun arbejdede også frem til, at hun stoppede med det.

Hun overtog ikke hele lånet fra kreditforeningen på Adresse 1, da hun skulle kunne godkendes, og det var ikke muligt for hele gælden. Hun husker ikke helt hvorfor. Hun og Sagsøgte 2 havde aftalt, at hun skulle betale alle terminsydelserne, efter hun overtog det. Hun ved ikke, om hun faktisk har betalt dem alle, da det er kørt automatisk over betalingsservice.

Det var Sagsøgte 2, som ville have, at hun skulle overtage Adresse 1. Det var, fordi han vidste, hvor glad hun var for at være der. Gaveandelen var på Udeladt kr. Hun tænkte, at det var en flot gave, og den var hun glad for. Sagsøgte 2

havde på det tidspunkt også et aktiedepot, som han var meget glad for. Hun ved ikke med sikkerhed, hvad det havde af værdi på det tidspunkt. Det gik vist op og ned. Sagsøgte 2 havde en del A.P. Møller aktier. Hun ved ikke, hvilke likvider Sagsøgte 2 havde, da hun fik overdraget ejendommen. Hun gjorde sig ikke tanker om, at værdiansættelse af ejendommen kunne være for lav. Det spekulerede hun ikke over. Hun tænkte, at Sagsøgte 2 selv kunne disponere over sine ting, fordi boet med Person 4 var gjort op. By 1 var i øvrigt ikke blevet mondænt på det tids - punkt. Det ændrede sig meget under corona, og nu er priserne gået på himmel - flugt. Hvad man før nærmest kunne få foræret, går nu til høje priser. Det var vist også en del af aftalen om Adresse 1, at Sagsøgte 2 skulle have en ret til at bo på stedet. Det var for det tilfælde, at hun afgik ved døden først. Hun ved ikke, hvor det står, at Sagsøgte 2 havde en ret til at bo på ejendommen.

Det er Sagsøgte 2's bil, som er omtalt i gaveægtepagten. Hun havde sin egen bil. Sagsøgte 2 gav hende ved gaveægtepagten i øvrigt alle sine tingslige ting. Det var, fordi Sagsøgte 2 var skuffet over udviklingen med sin søn. Sagsøgte 2 var skuffet og vred over den måde, som Sagsøger havde behandlet ham på. Sagsøgte 2 følte, at Sagsøger behandlede ham skidt. Hun overvejede ikke, at det ville kunne gå ud over Sagsøger eller hans søster, at hun fik ejendommen på Adresse 1 overdraget. Hun tænkte, at Sagsøgte 2 frit kunne råde over sine aktiver, da boet med Person 4 var gjort op.

Efter hun overtog Adresse 1, protesterer Sagsøger, og han anlagde en sag om tilbageskødning. Hun og Sagsøgte 2 gik med til at deltage i retsmægling. Udeladt jf. retsplejelovens § 277

Hun fik først kendskab til Person 4 og Sagsøgte 2's testamentet fra 1994 i forbindelse med et bomøde i Person 4's bo hos advokat Nina Nielsen. Hun havde ikke fulgt med i generationsskiftet mellem Sagsøger og Sagsøgte 2, da det skete. Hun vidste bare, at Sagsøger skulle overtage godserne, hvilket jo også er sket. -

Udstykning fra Adresse 1 kom på tale, fordi der skulle betales nogle penge til Sagsøgers søster og Sagsøgte 2's børnebørn som følge af det indgåede forlig. Sagsøgte 2

var meget glad for sine aktier. Dem ville han ikke af med. Det var hans hobby. Han elskede at gå ned i banken og tale med damerne om dem. Hun kan ikke huske, om hun og Sagsøgte 2 begyndte at kigge på udstykning før eller efter retsmæglingen. Hendes forventning til udstykningen var, at der ville kunne komme omkring Udeladt kr. ud af det. Hun og Sagsøgte 2 gik meget hurtigt væk fra det oplæg, der havde været korresponderet med en landinspektør om. De havde fået kontakt til denne landinspektør gennem advokat Elmerkjær. E-mailadresse var hendes og Sagsøgte 2's fælles mailadresse. Hun gjorde intet, uden Sagsøgte 2 var med. Når hun skrev mails, sad Sagsøgte 2 ved siden af.

Udeladt jf. retsplejelovens § 277

Hun ved godt, at Farmors sommerhus har været i Sagsøgte 2's families eje i mange år, men Sagsøger har jo sit eget sommerhus. Under retsmæglingen drøftede de Farmors sommerhus, og der var snak om en udstykning fem til ti meter nord for Farmors sommerhus. Hun lyttede bare til Sagsøgte 2, som nævnte de fem eller ti meter. Sagsøgte 2 ville som sagt under ingen omstændigheder have Sagsøger boende ved siden af. Hun husker ikke, om der under retsmæglingen blev talt om de udstykningsdrøftelser, som hun og Sagsøgte 2 havde haft gennem landinspektøren, men de planer blev som sagt aldrig til noget. Det blev aldrig aktuelt at lave en udstykning op til Farmors sommerhus. Hun husker ikke, om en sådan udstykning var en del af de drøftelser om udstykning, som de havde haft forud for retsmæglingen. Der var bare sendt nogle tegninger. Det blev ikke nævnt under retsmæglingen om, at Sagsøgte 2 ikke ville have Sagsøger som nabo.

Efterfølgende blev udstykket to grunde mod syd. De satte bare et skilt i vejsiden. De tænkte, at der nok ville komme nogle interesserede forbi, og at det så ville være nogen, som ville passe på By 1. De fik solgt grundstykkerne på baggrund af skiltningen.

Legaterne til børnebørnene blev betalt i december 2020, hvilket var før udstykningen. De blev betalt på det tidspunkt for at spare gaveafgift. Hun betalte det ene legat, og Sagsøgte 2 betalte det andet. Det havde de likviditet til på det tidspunkt. -

Hun var ikke bekendt med, at Sagsøgte 2 og Person 4 havde særeje. Hun forstod fælleste stamentet mellem Sagsøgte 2 og Person 4 sådan, at Sagsøger skulle overtage godserne, og det var jo også sket. Det var de ting hun lagde mærke til, da hun deltog i bomøder efter Person 4's død. Hun fulgte ikke rigtig med i, hvad Sagsøgers og Sagsøgte 2's stridighed i boet gik ud på. Hun var der for at være der for Sagsøgte 2, der hørte dårligt. Hun huser ikke drøftelserne på bomøderne efter Person 4. Hun og Sagsøgte 2 talte ikke om bo behandlingen derhjemme. De talte heller ikke om Sagsøgte 2 og Person 4's fællestestamente. Efter Person 4's bo var opgjort, talte hun og Sagsøgte 2 om, at nu kunne Sagsøgte 2 frit disponere over sine ting. -

Hun og Sagsøgte 2 blev vist gift i 2015. Det var den 16. februar. Ægtepagten med Udeladt blev først lavet derefter. De lavede som sagt også et fællestestamente. Begge dokumenter blev lavet med advokat Elmerkjærs bistand. De havde et møde med ham, om hvad der skulle stå i dokumenterne. Der blev vist ikke sendt mails. De drøftede ikke, om Sagsøgte 2 havde modtaget gaver eller arv med særeje, da de lavede testamentet. -

Det forslag til udstykning, som fremgår af forslag af 27. september 2018, blev ikke til noget. Det ville ligge for tæt op ad småhusene, og grundene ville blive for smalle. I stedet endte det med at se ud på den måde, som fremgår af luftfotoet i materialesamlingen. -

Parternes synspunkter

Sagsøger har i sit påstandsdokument anført:

”...

3. Anbringender

3.1 Til støtte for den nedlagte påstand 1 gør Sagsøger følgende gældende:

3.1.1 Retsforliget (**Bilag 23**) skal som følge af svig og urigtige forudsætninger fra Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1's side tilsidesættes som ugyldigt i henhold til aftalelovens § 30, stk. 1, og retsgrundsatningen om svigtende forudsætninger, subsidiært efter § 36.

3.1.2 Sagsøgte 2 formindskede bevidst sin formue i strid med Testa

- 3.1.2.1 Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 formindskede bevidst de sene -ste mere end 20 år før Sagsøgte 2's død Sagsøgte 2's for -mue til fordel for Sagsøgte 1 og i strid med Testamentet til skade for Person 4 og Sagsøgte 2's fælles livsarvinger. Dette un -derstøttes af gaveoverdragelserne af Adresse 5 (**Bilag 12**) og Ejendom 1 (**Bilag 9**) fra Sagsøgte 2 til Sagsøgte 1, Sagsøgte 2's tildeling af en brugsret for Sagsøgte 1 som ejer af Adresse 5 til strandarealet foran Ejendom -men på meget fordelagtige og usædvanlige vilkår (**Bilag 13**), oprettelsen af ægtepagten om Udeladt (**Bilag 14**), oprettelsen af Gaveægtepagten (**Bilag 15**), mv.
- 3.1.2.2 I relation til Sagsøgte 2's tildeling af en brugsret til stranda -realet foran Adresse 5 til Sagsøgte 1 (**Bilag 13**) bestri -des det, at tildelingen skete som led i overdragelsen af Adresse 5 til Sagsøgte 1 (**Bilag 12**). Tildelingen af brugsret -ten til strandarealet skete 9 år efter overdragelsen af Adresse 5 og kan derfor næppe anses som en berigtigelse af ud -styknings og overdragelsen. Det gøres derfor gældende, at til -delingen af brugsretten også udgjorde en gave fra Sagsøgte 2 til Sagsøgte 1.
- 3.1.2.3 Det gøres i forlængelse heraf gældende, at Sagsøgte 2's op -rettelse af 2002-testamentet (**Bilag 5**), 2004-testamentet (**Bilag 6**) og det australske testamente i 2016 (**Bilag 44**) samt Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1's fælles oprettelse af 2015-testamentet (**Bilag 7**) utvivlsomt var i strid med Testamentets § 8 (**Bilag 3**) om, at ændring af Testamentet i Person 4 og Sagsøgte 2's le -vende live krævede enighed, samt Testamentets uigenkaldelig -hed efter førstafdødes død. Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 var bekendt med, at disse testamentariske dispositioner var i strid med Testamentet. De testamentariske dispositioner bestyr -ker således også Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1's bevidste for -søg på at underminere Testamentet ved i strid med Testamentet at ville testere den arvede del af Person 4's formue samt Sagsøgte 2's formue til Sagsøgte 1.
- 3.1.3 *Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 tilbageholdt oplysninger og afgav urigtige oplysninger om Sagsøgte 2's aktiver under retsmæglingen*
- 3.1.3.1 Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1's formueforhold blev drøftet under retsmæglingen, da hele retssagen netop gik ud på, at

Sagsøgte 2 havde overdraget størstedelen af sin formue til Sagsøgte 1, jf. Gaveægtepagten (**Bilag 15**). Det naturlige udgangspunkt for forligsdrøftelserne var således også størrelsen af Sagsøgte 2's formue.

- 3.1.3.2 Oversigten over Sagsøgte 2's formue (**Bilag 20**) blev udarbejdet forud for retsmæglingen, og angivelsen af "(Andre aktiver)" var netop for at få frem i lyset, om Sagsøgte 2 havde andre aktiver af betydning for et eventuelt forlig. Oversigten tog ikke højde for, at Sagsøgte 2 på tidspunktet for retsmæglingen havde en likvid formue på ca. Udeladt kr., og Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 oplyste ikke herom. Oversigten blev derimod blot bekræftet af Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 under retsmæglingen som retvisende og udgjorde dermed et afgørende grundlag for udformningen af Retsforliget.
- 3.1.3.3 Nettoværdien af Ejendommen blev i Oversigten (**Bilag 20**) skønsmæssigt nedsat til Udeladt kr. for at imødekomme, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 i processkrift A (**Bilag 21**) havde anfægtet værdien på de Udeladt kr. angivet i stævningen (**Bilag H**). Ejendommen var derfor allerede sat lavt i Oversigten og uden hensyntagen til udstykningsmulighederne. Værdien af ejendommene på Tasmanien blev skønsmæssigt forhøjet i Oversigten, da de i stævningen (**Bilag H**) angivne værdier var gamle offentlige ejendomsværdier. Advokat Jens Elmerkjær's spekulationer i svarskriftet om baggrunden for værdierne i Oversigten er derfor grundløse.
- 3.1.3.4 Som nævnt bekræftede Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 under retsmæglingen, at Oversigten var retvisende, selvom de var bekendt med udstykningsmulighederne. Det gøres i den forbindelse gældende, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 vidste eller burde have vidst, at værdien af Ejendommen – under hensyntagen til udstykningsmulighederne – var sat alt for lavt.
- 3.1.3.5 Det anføres i svarskriftet, at det ikke var retvisende, at Ejendom 1 blev medtaget i Oversigten. Da Ejendom 1 også blev overdraget til Sagsøgte 1 som gave, og da Oversigten tog udgangspunkt i Sagsøgte 2's formue før gaver, gøres det gældende, at Ejendom 1 skulle betragtes som en del af Sagsøgte 2's formue på tidspunktet for retsmæglingen. Det var da heller ikke et forhold, som Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 anfægtede under retsmæglingen, og Ejendom 1 indgik derfor som en del af løsningen i Retsforliget.

- 3.1.3.6 Sagsøgte 1 gør i svarskriftet endvidere gældende, at lega -terne til børnebørnene og tvangsarven til Person 5 skulle fragå som et passiv ved vurderingen af Sagsøgte 2's formue. Det bestrides. Legaterne og tvangsarven skulle derimod blot indgå i arvefordelingen af Sagsøgte 2's opgjorte formue.
- 3.1.3.7 Det gøres herudover gældende, at opgørelsen af Sagsøgte 2's formue samt den angivne procentvise og beløbsmæssige fordeling i svarskriftet er forkert og misvisende.
- 3.1.3.8 Sagsøger havde i flere år forud for Retsforligets indgåelse kun haft sporadisk kontakt til Sagsøgte 2, og han havde derfor heller ikke indblik i Sagsøgte 2's formue og aktiver. Under hensyntagen til, at det under retsmæglingen blev oplyst, at Udeladt jf. retsplejelovens § 277
- 3.1.3.9 Det fremgår udtrykkeligt af Gaveægtepagten, at Sagsøgte 2 efter overdragelsen af Ejendommen til Sagsøgte 1 udover værdipapirdepotet ikke havde andre aktiver end en bil. Det be - strides derfor også, at Sagsøger udviste grov uagtsomhed ved ikke under retsmæglingen at spørge mere ind til, hvilke yderligere aktiver Sagsøgte 2 havde.
- 3.1.3.10 Advokat Jens Elmerkjærs egen vurdering i svarskriftet af ”vær -
dien” af Sagsøgers procesrisiko er fuldstændig udoku -
menteret. Det bestrides desuden, at det kan lægges til grund, at
det forhold, at Sagsøger indvilligede i retsmægling, inde -
bar en tvivl hos ham om, hvorvidt han ville kunne få medhold i
sin påstand. Der kan være mange årsager til at deltage i rets -
mægling, herunder hensynet til det fremadrettede familiefor -
hold, tid, mv. Advokat Jens Elmerkjærs spekulationer om
Sagsøgers baggrund for at indgå i retsmæglingen er således blot
postulater.
- 3.1.3.11 Oversigten (**Bilag 20**) blev som nævnt brugt under retsmæglin -
gen som udgangspunkt for at finde en forligsmæssig løsning.
Det er således klart, at når der bevidst blev tilbageholdt oplys -
ninger om Sagsøgte 2's formue, som ikke fremgik af Over -

sigten, må det lægges til grund, at den forligsmæssige løsning ville have haft et andet indhold, hvis Sagsøger havde haft de korrekte oplysninger om Sagsøgte 2's formue på tids punktet for indgåelsen af Retsforliget. Hvis Sagsøger havde vidst, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 havde Udeladt til Person 5 og legaterne til børnebørnene, havde Sagsøger således ikke grund til at acceptere den (urigtige) udstykning op ad Farmors sommer hus. -

3.1.3.12 Det må således også have stået Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 klart, at Oversigten naturligvis var af afgørende betydning for Sagsøger og Retsforliget, og de burde derfor have gjort opmærksom på manglende aktiver, da det kun var dem, der havde indblik i deres formueforhold.

3.1.3.13 Som nævnt oplyste Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 derimod utvetydigt under retsmæglingen, at Udeladt jf. retsplejelovens § 277

3.1.3.14 Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1's nye oplysninger under rets mæglingen om, at de var nødsaget til at udstykke lige op ad Farmors sommerhus, det vil sige lige midt i den store sommer husgrund, uanset Sagsøgers forskellige udstykningsfor slag, for at komme til likviditet, understregede desuden overfor Sagsøger, hvor presserende det var for Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 at komme til likviditet, da den oplyste udstyk ningsmulighed også ville være indgribende for deres færden på Ejendommen. Sagsøger havde således ingen bevæggrund for at spørge, og det kan derfor ikke lægges Sagsøger til last, at han ikke spurgte, yderligere ind til Sagsøgte 2's og Sagsøgte 1's formue. -

- 3.1.3.15 Det gøres således gældende, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 under retsmæglingen bevidst og for egen vindings skyld tilbageholdt væsentlige oplysninger om Sagsøgte 2's formue af betydning for Retsforliget, herunder at Udeladt jf. retsplejelovens § 277. De bragte dermed Sagsøger i en vildfarelse af betydning for forliget. -
- 3.1.4 *Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 afgav under retsmæglingen urigtige oplysninger om udstykningsmulighederne*
- 3.1.4.1 Det dokumenteres i **Bilag M**, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 allerede den 27. august 2018 fik forelagt et forslag til ud-stykning af grunde syd for Nabosommerhuset, det vil sige forud for retsmæglingen den 28. august og 16. september 2019. Det fremgår ligeledes af **Bilag M**, at udstykningsforslaget var baseret på landinspektørens drøftelser med Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 på et forudgående møde. Udstykningsforslaget blev ikke fremlagt under retsmæglingen, ligesom udstykningen syd for Nabosommerhuset ikke blev nævnt som en mulighed.
- 3.1.4.2 Det bestrides, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 under retsmæglingen nævnte, at det ikke var muligt at udstykke Farmors sommerhus som følge af, at afstanden til Nabosommerhuset var for lille.
- 3.1.4.3 Det følger af planlovens § 39, at man kun må have ét sommerhus pr. selvstændig matrikuleret ejendom. Det fremgår af byggetilladelsen til Nabosommerhuset (**Bilag 35**). Farmors sommerhus udgør utvivlsomt en selvstændig beboelsesenhed og ikke et anneks, som angivet i BBR, jf. **Bilag 36**. Oplysningerne i byggeansøgningen til tilbygningen til Nabosommerhuset (**Bilag 27**) er derfor ikke rigtige.
- 3.1.4.4 Landinspektør Person 9 anførte i sin mail af 30. oktober 2018 til advokat Jens Elmerkjær (**Bilag W**), at Farmors sommerhus kunne udstykkes fra Nabosommerhuset med dispensation fra kommunen. Landinspektøren anførte desuden, at der efter hans opfattelse ville kunne opnås en sådan dispensation. Denne oplysning om udstykningsmulighederne havde Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 således forud for retsmæglingen. Hvis Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 under retsmæglingen havde nævnt, at det ikke var muligt at udstykke Farmors sommerhus som følge af afstanden til Nabosommerhuset, ville denne oplysning således have været urigtig, jf. **Bilag W**.

- 3.1.4.5 Det gøres således gældende, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 under retsmæglingen oplyste, at eneste mulighed for at ud -stykke et grundstykke til salg var umiddelbart nord for Far -mors sommerhus, således at Farmors sommerhus ville blive ”klemmt inde” . Denne udstykningsmulighed fremgår ikke af **Bi - lag M**. Derimod fremgår det af **Bilag M**, at der kunne udstyk -kes to grunde syd for Nabosommerhuset (delnr. 1 og 2) og op ad ejendommen Adresse 5 (Areal A).
- 3.1.4.6 I forlængelse heraf gøres det gældende, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 bevidst afgav urigtige oplysninger om udstyk -ningsmulighederne, og at de tilbageholdte oplysninger om mu -lighederne for udstykning fra Ejendommen, herunder af Far -mors sommerhus, hvilket bidrog til at bringe Sagsøger i en vildfarelse om sin retstilling og grundlaget for at indgå Rets -forliget.
- 3.1.5 *Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 tilbageholdte under retsmæglingen oplysninger om Sagsøgte 2's tredjemandsbestemt særeje*
- 3.1.5.1 Sagsøgte 2 modtog allerede i en tidlig alder betydelige midler i form af livsforsikringer i ”Danmark” og ”Dana” som gave med vilkår om tredjemandsbestemt fuldstændigt særeje, jf. gavebrev af 14. marts 1938 (**Bilag 45**). Derudover succede -rede Sagsøgte 2 ved sin fars død i Familielegat (**Bilag 53**). Familielegat var som følge af bestemmelserne i Person 10 og Person 1's testamente (**Bilag 51**) samt Familielegats særlige retlige karakter også Sagsøgte 2's tredjemandsbestemte fuldstændigt særeje. Det gælder ligeledes afkast og surrogater af Familielegat i overensstemmelse med det almindelige surrogationsprincip.
- 3.1.5.2 Sagsøgte 2 anvendte utvivlsomt særejeudbetalingen fra ”Dana” som led i berigtigelsen af den kontante udbetaling for Gods 1 (**Bilag 52** og **54**). Herudover optog Sagsøgte 2 – udelukkende til brug for berigtigelsen af kontantudbe -talingen - lån med sikkerhed i livsforsikringen i ”Danmark” og i Familielegat (**Bilag 53, 55** og **56**), der li -geledes var tredjemandsbestemt særeje. Låneprovenuet ud -gjorde et surrogat af særejemidlerne og var dermed også særeje. Den resterende del af den kontante udbetaling blev således også berigtiget med tredjemandsbestemt særeje.

- 3.1.5.3 Det gøres derfor gældende, at Sagsøgte 2 erhvervede Gods 1 for særejemidler, og at Gods 1 således var Sagsøgte 2's tredjemandsbestemte fuldstændige særeje. Tilsvarende gælder for den formue, som Sagsøgte 2 efter -følgende oparbejdede ved drift af Gods 1, og købe -summen ved generationsskiftet af godset til Sagsøger (Bilag A og D).
- 3.1.5.4 Herudover blev Sagsøgte 2's formue forøget ved arv fra sin mor, Person 11, der ligeledes var Sagsøgte 2's fuldstændige særeje (**Bilag 47 og 48**).
- 3.1.5.5 Da Sagsøgte 2 ikke i sin levetid havde anden beskæftigelse og dermed levede af indtægterne fra Gods 1, købe -summen ved generationsskiftet af Gods 1 og arv fra sin mor, var hele Sagsøgte 2's formue, eller en væsentlig del heraf, således omfattet af tredjemandsbestemt særeje, som skal forstås som fuldstændigt særeje. Dette tredjemandsbestemte særeje kan ikke ændres ved ægtepagt.
- 3.1.5.6 Både Sagsøgte 2, Sagsøgte 1 og advokat Jens Elmerkjær var bekendt med, eller burde have været bekendt med, at hele Sagsøgte 2's formue, eller en væsentlig del heraf, var omfattet af tredjemandsbestemt fuldstændigt særeje. På trods heraf oprettede Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 med bistand fra advokat Jens Elmerkjær ægtepagt om Udeladt (Bilag 14) og Gaveægtepagten (**Bilag 15**) i strid med det tredjemands -bestemte fuldstændige særeje.
- 3.1.5.7 I fælles processkrift A (**Bilag 21**) under den tidligere retssag og under retsmæglingen lagde Sagsøgte 2, Sagsøgte 1 og advokat Jens Elmerkjær udtrykkeligt vægt på, at der var Udeladt jf. retsplejelovens § 277 i ægteskabet mellem Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1. Dette skete således på trods af deres viden om det tredje -
mandsbestemte fuldstændige særeje, og de forledte dermed -
Sagsøger til at lægge en forkert formueordning til grund for Retsforliget.
- 3.1.5.8 Som anført i pkt. 3.1.3.7 bestrides Sagsøgte 1's opgørelse i svarskriftet af Sagsøgte 2's formue samt den angivne procentvise og beløbsmæssige fordeling på tidspunktet for retsmæglingen. En fordeling af Sagsøgte 2's af formue, baseret på at Sagsøgte 2's formue var tredjemandsbestemt fuld -

stændigt særeje, ville under retsmæglingen retteligt se ud som følger:

<u>Sagsøgte 2's</u> formue iht. Oversigten	<u>Udeladt</u>
Værdipapirer og kontantindeståen der	<u>Udeladt</u>
I alt arv efter <u>Sagsøgte 2</u>	<u>Udeladt</u>
Tvangsarv til <u>Sagsøgte 1</u> (1/8)	<u>Udeladt</u>
Tvangsarv til <u>Person 5</u> (1/16)	<u>Udeladt</u>
Legater til børnebørn	<u>Udeladt</u>
Resten til <u>Sagsøger</u>	<u>Udeladt</u>

- 3.1.5.9 Sagsøgte 1 ville således alene være berettiget til tvangsarv svarende til 1/8 (12,5%) af Sagsøgte 2's særejeformue.
- 3.1.5.10 Som nævnt blev Oversigten brugt under retsmæglingen som grundlag for at finde en forligsmæssig løsning. Da den forligsmæssige løsning netop var baseret på en fordeling af Sagsøgte 2's formue med udgangspunkt i ægtepagten om Udeladt og Testamentet, blev Retsforliget således indgået på et forkert og misvisende grundlag. Hvis Sagsøger på tidspunktet for retsmæglingen havde haft kendskab til, at Sagsøgte 2 formue var tredjemandsbestemt fuldstændigt særeje, ville Oversigten (**Bilag 20**) og Retsforliget (**Bilag 23**) utvivlsomt have haft et andet indhold, hvilket Sagsøgte 2, Sagsøgte 1 og advokat Jens Elmerkjær vidste eller burde have vidst.
- 3.1.6 *Retsforliget er bortfaldet som følge af svig og urigtige forudsætninger*
- 3.1.6.1 Sagsøgte 2's testamentariske dispositioner og gaveoverdragelser til Sagsøgte 1 i perioden efter Testamentets oprettelse bestyrker, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 bevidst og urettigt forsøgte at underminere og tilsidesætte Testamentet. Dette understøttes yderligere af, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1, med bistand fra advokat Jens Elmerkjær, oprettede ægtepagt om Udeladt (**Bilag 14**), der har til fordel at begünstige længstlevende. Dette på trods af at Sagsøgte 2's formue helt eller i væsentligt omfang bestod af tredjemandsbestemt fuldstændigt særeje, som ikke kan ændres ved ægtepagt.

- 3.1.6.2 Advokat Jens Elmerkjær var eksekutor ved skiftet af boet efter Sagsøgte 2's mor, Person 11, og han var efterfølgende advokat for Sagsøgte 2 indtil dennes død. Advokat Jens Elmerkjær bistod således med oprettelsen af Te -stamentet og Kodicillen samt Sagsøgte 2's efterfølgende te -stamentariske dispositioner. Advokat Jens Elmerkjær bistod li -geledes ved generationsskiftet af Gods 1 og repræ -senterede han Sagsøgte 2 i boet efter Person 4. Det må derfor lægges til grund, at advokat Jens Elmerkjær havde et indgående kendskab til Sagsøgte 2's formueforhold, og det gøres derfor gældende, at advokat Jens Elmerkjær ved oprettel -sen af ægtepagten om Udeladt (Bilag 14) og Gave -ægtepagten også havde kendskab til, at Sagsøgte 2's formue eller en væsentlig del heraf var fuldstændigt særeje, der ikke kunne ændres ved ægtepagt.
- 3.1.6.3 Under retsmæglingen var Sagsøgte 2, Sagsøgte 1 og ad -vokat Jens Elmerkjær således også bekendt med, at oprettelsen af ægtepagten om Udeladt var sket i strid med Sagsøgte 2's tredjemandsbestemte fuldstændige særeje, og at for -delingen i henhold til Oversigten (**Bilag 20**), der lå til grund for Retsforliget, dermed var baseret på et helt forkert formue -grundlag. Hvis Sagsøger havde haft kendskab til dette forhold, ville Retsforliget utvivlsomt have haft et andet indhold, hvilket Sagsøgte 2, Sagsøgte 1 og advokat Jens Elmer -kjær vidste eller burde have vidst.
- 3.1.6.4 Det gøres således gældende, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 bevidst og for egen vindings skyld under retsmæglingen tilba -geholdt væsentlige oplysninger om Sagsøgte 2's formue, herunder om Udeladt jf. retsplejelovens § 277, li -gesom Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 afgav urigtige oplys -ninger om udstykningsmulighederne.
- 3.1.6.5 Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 udviste dermed i fællesskab svig, der utvivlsomt havde afgørende betydning for Sagsøgers indgåelse af Retsforliget. De tilbageholdte og urigtige oplysninger indebærer således, at Retsforliget er indgået på et urigtigt og misvisende grundlag. Hvis Sagsøger på tids -punktet for Retsforligets indgåelse havde haft retvisende oplys -ninger om Sagsøgte 2's formue, om det tredjemandsbe -stemte fuldstændige særeje og om udstykningsmulighederne,

ville Retsforliget utvivlsomt have haft et andet indhold, hvilket Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 vidste eller burde have vidst.

- 3.1.6.6 Sagsøgte 1 har ikke løftet bevisbyrden for, at den udviste svig ikke havde indvirkning på Retsforliget, jf. aftalelovens § 30, stk. 2. Retsforliget skal derfor tilsidesættes som ugyldigt i henhold til aftalelovens § 30, stk. 1, samt retsgrundsætningen om svigtende forudsætninger, og Sagsøger skal anses som arving i Boet.
- 3.1.6.7 Hvis Retten mod forventning ikke finder, at Retsforliget skal anses for ugyldigt som følge af Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1's svig, gøres det gældende, at Retsforliget skal tilsidesættes efter aftalelovens § 36.
- 3.1.7 *Retsvirkningen af Retsforligets ugyldighed er, at alle parterne skal stilles som var Retsforliget ikke indgået*
- 3.1.7.1 Spørgsmålet om bortfald af Retsforliget som følge af svig og urigtige forudsætninger efter aftalelovens § 30 og grundsætningen om svigtende forudsætninger er ikke et spørgsmål om annullation (ophævelse) af en aftale, som anført i svarskriftet, men et spørgsmål om aftalens ugyldighed.
- 3.1.7.2 Retsvirkningen af ugyldighed er, at Retsforliget bortfalder, og at parterne må stilles som om, at Retsforliget ikke var indgået. Parterne må således tilbagelevere, hvad parterne har erhvervet som led i Retsforliget, herunder ejendommene på Tasmanien, medmindre der indgås en anden aftale i forbindelse med behandlingen af Boet. Det er også klart, at de udgifter Sagsøger har haft til istandsættelse af Ejendom 1, der var i meget dårlig stand ved overtagelsen, i den forbindelse kan kræves erstattet. Sagsøger vil desuden være at anse som arving i Boet, og Boet skal opgøres og fordeles i overensstemmelse med Testamentet, således at Sagsøgte 1 alene har ret til tvangsarv, mens den øvrige arv efter Sagsøgte 2 skal fordeles mellem Sagsøgte 2's øvrige arvinger som bestemt i Testamentet.
- 3.1.7.3 Sagsøgte 1 gør i svarskriftet desuden gældende, at Sagsøgers anfægtelse af Retsforliget udgør en misligholdelse i sig selv, som berettiger Sagsøgte 1 til at kræve erstatning. Det er noget uklart, hvad Sagsøgte 1 baserer dette anbrin -

gende på, men det kan næppe udgøre misligholdelse i sig selv at anfægte en aftales gyldighed.

- 3.1.7.4 I svarskriftet og processkrift B anføres også, at forligsaftalen ikke kan "annulleres" overfor kun én af aftaleparterne, og at Sagsøgte 1 ikke har misligholdt Retsforliget.
- 3.1.7.5 Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 optrådte under retsmæglingen utvivlsomt som én part. Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 var også begge involveret i planlægningen af udstykningen fra Ejendommen, jf. e-mailkorrespondance mellem advokat Jens El -merkjær, Sagsøgte 2, Sagsøgte 1 og landinspektør Person 9 i perioden 27. september 2018 - 18. september 2019 (**Bilag M**) og i perioden 30. september 2019 - 26. november 2019 (**Bilag 24**), og afgav således også i fællesskab urigtige op -lysninger om udstykningsmulighederne under retsmæglingen.
- 3.1.7.6 Retsforliget forpligter desuden både Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1, ligesom Retsforliget er underskrevet af dem begge. Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 anså derfor også sig selv som én part ved indgåelsen af Retsforliget.
- 3.1.7.7 Det gøres derfor gældende, at den af Sagsøgte 2 udviste svig skal betragtes som svig udvist af Sagsøgte 1 og vice versa, samt at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 i relation til Retsforliget og spørgsmålet om gyldigheden heraf skal betrag -tes som én part.
- 3.1.7.8 Sagsøgte 1 gør i Processkrift B herudover gældende, at Sagsøger ikke har reklameret rettidigt, og at Retsforliget der -med ikke kan annulleres.
- 3.1.7.9 Det gøres heroverfor gældende, at der hverken ifølge aftale -lovens § 30, andre lovbestemmelser eller almindelige retsgrund -sætninger gælder et krav om reklamation som betingelse for at anse en viljeserklæring for at være ugyldig som følge af svig, urigtige oplysninger eller svigtende forudsætninger. Sagsøger kan således ikke fortabe sin ret til at kræve Retsforliget tilsidesat som ugyldigt som følge af manglende reklamation. Hvis Retten måtte finde, at der gælder et ulovbestemt krav om reklamation, gøres det således gældende, at Sagsøger har reklameret rettidigt.

- 3.2 Hvis Sagsøger får medhold i sin påstand 1, gør Sagsøger til støtte for sin nedlagte påstand 2 følgende gæl -dende:
- 3.2.1 *Gaveoverdragelsen af Ejendommen var i strid med arvelovens § 83, stk. 1, nr. 1*
- 3.2.1.1 Gaveoverdragelsen af Ejendommen til Sagsøgte 1 var i strid med arvelovens § 83, stk. 1, nr. 1.
- 3.2.1.2 Når ægtefæller i et fælles testamente har truffet bestemmelse om, hvordan arven skal fordeles efter den længstlevendes død, og længstlevende i henhold til testamentet ikke kan tilbage -kalde dette, kan længstlevende ikke tilsidesætte testamentets bestemmelser ved i levende live at give gaver, der står i misfor -hold til længstlevendes formue, jf. arvelovens § 83, stk. 1, nr. 1. Gaver givet i strid med denne bestemmelse kan kræves om -stødt, jf. arvelovens § 83, stk. 2.
- 3.2.1.3 Person 4 og Sagsøgte 2 traf i Testamentet bestem -melse om fordelingen af arven ved længstlevendes død, nemlig at børnebørnene hver især skulle modtage et legat på Udeladt kr., at Person 5 skulle modtage sin tvangsarv, samt at mest muligt af den resterende arv efter længstlevende skulle til -falde Sagsøger, jf. Testamentets § 4 og Kodicillens § 1 (**Bi - lag 3 og 4**). Derudover traf de i Testamentet udtrykkelig be -stemmelse om, at Testamentet ikke skulle kunne tilbagekaldes efter førstafdødes død, jf. Testamentets § 8. Sagsøgte 2 var derfor som længstlevende afskåret fra i levende live at ændre Testamentet og give gaver, der stod i misforhold til hans for -mue, jf. arvelovens § 83, stk. 1, nr. 1.
- 3.2.1.4 Ejendommen, der udgjorde det væsentligste af Sagsøgte 2's aktiver og langt størstedelen af formuen, blev gaveoverdraget til Sagsøgte 1 til en værdi af 4.350.000 kr. svarende til den of -fentlige ejendomsværdi pr. 1. oktober 2015. Det gøres gæl -dende, at Ejendommen blev overdraget til en værdi langt under handelsværdien, hvilket også udgjorde en væsentlig gave til Sagsøgte 1.
- 3.2.1.5 Sagsøgte 1 skulle som led i berigtigelsen af overdragelsen overtage realkreditlån i Totalcredit på Udeladt kr., jf. Gave -ægtepagten (**Bilag 15**) men blev først mange år efter, i forbin -delse med bobehandlingen af Boet, overtaget af Sagsøgte 1

som forudsat (**Bilag 17**). Den manglende berigtigelse af gældsovertagelsen udgjorde i sig selv en gave til Sagsøgte 1.

- 3.2.1.6 Foruden Ejendommen overdrog Sagsøgte 2 samtlige sine indbo- og løsørestande, kunst, malerier, antikviteter, mv. til Sagsøgte 1, således at Sagsøgte 2 ikke havde yderligere tinglige genstande, hvilket Sagsøgte 2 selv udtrykkelig fastslog i Gaveægtepagten. Dette faktum sammenholdt med, at den i Gaveægtepagten forudsatte gældsovertagelse af realkreditlånet i Totalkredit ikke blev berigtiget samtidig med overdragelsen, er et klart udtryk for Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1's forsøg på at formindske Sagsøgte 2's formue til fordel for Sagsøgte 1 og dermed omgå Testamentets bestemmelser.
- 3.2.1.7 Det gøres på denne baggrund gældende, at Sagsøgte 2's gaveoverdragelse af Ejendommen til Sagsøgte 1 stod i åbenbart misforhold til Sagsøgte 2's formue, og at gaveoverdragelsen var et misbrug i strid med arvelovens § 83, stk. 1, nr. 1.
- 3.2.2 Sagsøgte 1 var i ond tro
- 3.2.2.1 Sagsøgte 1 var samlevende med Sagsøgte 2 siden 1999 og dermed under hele perioden for behandlingen af boet efter Person 4. Sagsøgte 1 deltog i bomøderne, jf. **Bilag 10**, og fik dermed kendskab til og indblik i indholdet af Testamentet (**Bilag 3**), ligesom hun blev bekendt med fordelingen af boets aktiver. Testamentets uigenkaldelighed var derudover et væsentligt tema ved Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1's oprettelse af 2015-testamentet (**Bilag 7**).
- 3.2.2.2 Som samlever og ægtefælle til Sagsøgte 2 var Sagsøgte 1 desuden bekendt med det anstrengte forhold i familien, ligesom det må have stået klart for hende, at Sagsøgte 2 med Gaveægtepagten (**Bilag 15**) og formuedispositionerne i øvrigt efter Person 4's død ville formindske sin formue til fordel for Sagsøgte 1 og til skade for sine livsarvinger.
- 3.2.2.3 Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 valgte i strid med Sagsøgte 2's tredjemandsbestemte særeje at oprette ægtepagt om Udeladt Der er således ikke nogen tvivl om, at begge ægtefæller ønskede at begrænse, hvor meget

der skulle falde i arv efter Sagsøgte 2 og dermed indirekte tilsidesætte bestemmelserne i Testamentet og Kodiceillen. Det er således endnu et moment, der bekræfter Sagsøgte 1's onde tro.

- 3.2.2.4 Det gøres gældende, at Sagsøgte 1 kendte eller burde have kendt til Testamentets bestemmelser. Sagsøgte 2 fjernede effektivt Ejendommen fra sin formuesfære, og han formind -skede dermed den formue, der ville falde i arv efter ham. Det gøres herudover gældende, at Sagsøgte 1 uden tvivl vidste eller burde have vidst, at overdragelsen af Ejendommen var en gave, der stod i misforhold til Sagsøgte 2's formue, samt at gaveoverdragelsen var i strid med Testamentets og Kodiceillens bestemmelser.
- 3.2.3 *1-års fristen i arvelovens § 84, stk. 2, er afbrudt*
- 3.2.3.1 Det følger af arvelovens § 84, stk. 2, at en sag efter arvelovens § 83, stk. 2, om omstødelse af gavedispositioner, skal anlægges inden 1 år efter, at arvingen har eller burde have fået kendskab til fuldbyrdelsen af gaven eller arveforskuddet. Det gøres gæl -dende, at 1-års fristen i arvelovens § 84, stk. 2, er afbrudt, subsi -diært suspenderet.
- 3.2.3.2 Sagsøger blev bekendt med Sagsøgte 2's overdragelse af Ejendommen til Sagsøgte 1 under forsommeren 2018, (**Bi - lag 18**). Sagsøger anlagde herefter sag mod Sagsøgte 2 den 26. september 2018 (**Bilag H**), det vil sige ca. 2 måne -der efter at være blevet bekendt med gaveoverdragelsen af Ejendommen. Sagsøger udtog desuden adcitationsstæv -ning mod Sagsøgte 1 den 17. december 2018 (**Bilag N**), det vil sige ca. 5 måneder efter at være blevet bekendt med gave -overdragelsen af Ejendommen. Det gøres gældende, at 1-års fri -sten i arvelovens § 84, stk. 2, blev definitivt afbrudt ved Sagsøgers anlæg af den første omstødsessag mod Sagsøgte 2 (**Bilag H**) og Sagsøgte 1 (**Bilag N**).
- 3.2.3.3 Det gøres subsidært gældende, at 1-års fristen i arvelovens § 84, stk. 2, har været suspenderet siden Sagsøgers anlæg af sagen mod Sagsøgte 2 den 26. september 2018 (**Bilag H**) og indtil Rettens afgørelse om Retsforligets gyldighed i denne sag. Hvis Retten i overensstemmelse med Sagsøgers på -stand 1 finder, at Retsforliget er ugyldigt, gøres det således gæl -dende, at Sagsøgers anlæg af nærværende omstødses -

sag (påstand 2) på ny afbryder 1 års fristen i arvelovens § 84, stk. 2.

- 3.2.3.4 Sagsøgte 1 gør i svarskriftet gældende, at 1-års fristen skal regnes fra den 15. august 2022, hvor Sagsøger første gang gjorde gældende, at Retsforliget blev indgået på et urigtigt grundlag. Hertil bemærkes, at 1-års fristen i arvelovens § 84, stk. 2, knytter sig til *fuldbyrdelsen af gaven* og kan naturligvis ikke overføres til anfægtelse af Retsforliget, der følger alminde -lige forældelsesregler.
- 3.2.4 *Tredjemandsbestemt særeje kan ikke gaveoverdrages til en ægtefælle*
- 3.2.4.1 Sagsøgte 1 anfører i processkrift D, at § 23 i loven og ægte -fællers økonomiske forhold ikke er til hinder for en gaveover -dragelse til ægtefællen af et særejeaktiv. Dette bestrides. Det gø -res derimod gældende, at tredjemandsbestemt særeje ikke gyl -digt kan overdrages til ægtefællen ved gave. Sagsøgte 1's henvisning til den så- kaldte "krymperegul" er i den forbindelse uden betydning, idet denne alene vedrører spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en reel gave, og ikke tager stilling til, om dispositionen er forenelig med tredjemandsbestemt særeje.
- 3.2.4.2 Det gøres således gældende, at hele Sagsøgte 2's formue, el -ler en væsentlig del heraf, var omfattet af tredjemandsbestemt særeje, som ikke kunne ændres ved ægtepagt, og at gaveover -dragelsen af Ejendommen til Sagsøgte 1 dermed også skete i strid med Sagsøgte 2's tredjemandsbestemte fuldstændige særeje.
- 3.2.5 *Testamentet er fortsat gældende*
- 3.2.5.1 Sagsøgte 1 gør i svarskriftet gældende, at opfyldelsen af Te -stamentets (**Bilag 3**) første formål – at give Sagsøger mu -lighed for at overtage Gods 2 og Gods 1 – blev opfyldt ved Sagsøgers erhvervelse af godserne forud for Person 4's død, og at Sagsøgers "særlige kvantitative og kvalitative arveret " dermed er bortfaldet.
- 3.2.5.2 Det gøres heroverfor gældende, at der ikke er holdepunkter i Testamentet for at indfortolke en sådan forudsætning om, at te -stationen til fordel for Sagsøger skulle bortfalde ved et generationsskifte af godserne i levende live. Hvis dette var te -

statorernes vilje, kunne og skulle det have være indføjet i Testamentet, hvilket ikke skete.

- 3.2.5.3 Det gøres i forlængelse heraf gældende, at formålet med Testamentet ikke kun var at sikre et generationsskifte, men også at stille Sagsøger likviditetsmæssigt bedst muligt med hen-blik på at kunne holde de to godser samlet i familien og sikre dem videre til 5. generation.
- 3.2.5.4 Det følger udtrykkeligt af Testamentet, at det var Person 4 og Sagsøgte 2's klare fælles ønske, at Sagsøger skulle videreføre og drive Gods 2 og Gods 1, så god-serne forblev i familiens eje. Sagsøgers erhvervelse af godserne i 1997-1999 blev hverken helt eller delvist berigtiget ved gave eller arveforskud. Derimod overtog Sagsøger de betydelige økonomiske forpligtelser, herunder betydelig re-alkreditgæld, bankgæld og gæld til sine forældre, samt de væ-sentlige latente skatter, som påhvilede godserne. Det gøres gæl-dende, at formålet med Testamentet og Kodicien således også var, at arvelodden til Sagsøger efter både førstafdøde og længstlevende skulle kunne reducere disse væsentlige forplig-telser, ligesom den større arvelod skulle sikre, at Sagsøger kunne arve sin egen gæld til forældrene.
- 3.2.5.5 Opretholdelse af testationen til fordel for Sagsøger på trods af generationsskiftet af godserne i levende live vil derfor være helt i overensstemmelse med Testamentets formål om at bevare godserne samlet i familiens eje, da der med testationen skabes bedre økonomisk grundlag for den videre drift af god-serne.
- 3.2.5.6 Dette understøttes også af, at testatorerne i Testamentet angi-ver, at længstlevende – med henvisning til Testamentets formål - i levende live skulle være berettiget til at yde Sagsøger gaver, uden at dette ville kunne anses som en krænkelse af de fælles testamentariske dispositioner, jf. Testamentets § 4, og at længstlevende ved et skifte skulle overveje at give afkald på sin arv og boslod, jf. Testamentets § 3.
- 3.2.5.7 Testatorerne havde dermed en fælles forståelse for og ønske om, at deres formuer skulle tilfalde Sagsøger for i videst muligt omfang at give Sagsøger likviditetsmæssig mulig-hed for at holde godserne samlet og drive dem videre i famili-ens eje med henblik på senere overdragelse til 5. generation.

Dette følger også udtrykkeligt af generationsskiftedrøftelserne i 1996 mellem Person 4, Sagsøgte 2 Sagsøger, Person 6, Person 12 og Person 13 (**Bilag 32**).

- 3.2.5.8 Det andet formål med Testamentet – at sikre længstlevende økonomisk trygge vilkår – blev sikret i forbindelse med skiftet af boet efter Person 4, jf. boopgørelsen (**Bilag 11**) og bobestyrers tilkendegivelse (**Bilag 34**).
- 3.2.5.9 Ændringen af Person 4 og Sagsøgte 2 ægtepagt om Udeladt var netop betinget af, at der samtidig blev oprettet et testamente, der også sikrede deres fælles børn ved længstlevendes død, jf. stævningens pkt. 2.4.3. Testamentet kan således ikke fortolkes på en sådan måde, at det har været Person 4's ønske og vilje, at Sagsøgte 2 skulle kunne give alle sine ejendele væk til en ny ægtefælle og på den måde omgå Testamentets bestemmelser i strid med arvelovens § 83, der netop skulle beskytte førstafdødes, Person 4's, testationer.
- 3.2.5.10 Person 4 og Sagsøgte 2 var bekendt med Person 4's begyndende Alzheimers på tidspunktet for Testamentets oprettelse, jf. **Bilag 33**. Desuagtet blev der ikke i Testamentet taget højde for den situation, at en af parterne kunne blive ude af stand til at handle. Derimod blev det bestemt, at Testamentet kun skulle kunne ændres, hvis testatorerne var enige herom, jf. Testamentets § 8. Det gøres derfor gældende, at det ikke var testatorernes hensigt, at Testamentet skulle kunne ændres efterfølgende, uanset at Sagsøger overtog resten af godserne i testatorernes levende live. -
- 3.2.5.11 Det gøres derudover gældende, at Sagsøgers erhvervelse af Gods 2 og Gods 1 ikke udgør bristende forudsætninger, som kan tilsidesætte bestemmelserne i Testamentet, Kodicillen og de australske testamenter om arven efter længstlevende til Sagsøger, m.fl. -
- 3.2.5.12 Hvis Retten måtte finde, at der foreligger bristende forudsætninger for testationen til fordel for Sagsøger, må det lægges til grund, at det ikke har været Person 4's vilje, at hendes børn slet ikke skulle arve længstlevende. Derimod må det lægges til grund, at den testamentariske bestemmelse om fordelingen af arven efter længstlevende blot ville have haft et andet -

indhold, men fortsat udelukkende tilgodese fælles børn, subsidiært Person 14 og Foreningen af Skov- og Landejen -
domsbesiddelser i Danmark, jf. Testamentets § 6, og ikke en ny ægtefælle til længstlevende. Selvom testationen til fordel for Sagsøger måtte være bristet, vil Testamentet og de austral -
ske testamenter således fortsat indeholde bestemmelser om for -
delingen af arven efter længstlevende, ligesom Kodicillen inde -
holdende bestemmelser om legater til børnebørnene fortsat ville være gældende.

3.2.5.13 Sagsøgte 2 kunne således ikke frit disponere over sin formue uden hensyntagen til bestemmelserne i Testamentet, Kodicillen og de australske testamenter om fordelingen af arven efter længstlevende, jf. arvelovens § 83, stk. 1, nr. 1. Dette ændres ikke af, at han selv og Sagsøgte 1 mente, at Testamentets første formål var opfyldt.

3.2.6 *Gaveoverdragelsen skal omstødes efter arvelovens § 83, stk. 2*

3.2.6.1 Det gøres sammenfattende gældende, at Sagsøgte 2's gaveoverdragelse af Ejendommen til Sagsøgte 1 tilsidesatte Testamentets og Kodicillens bestemmelser, og at gaveoverdragelsen stod i åbenbart misforhold til Sagsøgte 2's formue, hvilket Sagsøgte 1 som gavemodtager vidste eller burde have vidst. På denne baggrund gøres det gældende, at gavedispositionen skal omstødes, jf. arvelovens § 83, stk. 1, nr. 1, og § 83, stk. 2, og at Boet således skal tinglyses i Tingbogen som adkomsthaver på Ejendommen. Samtidig skal Sagsøger anses som arving i Boet og arve mest muligt i henhold til Testamentet.

3.2.6.2 I forlængelse heraf gøres det gældende, at Sagsøgte 1 som følge af den omstødelige gaveoverdragelse af Ejendommen skal tilbagebetale den økonomiske gevinst på Udeladt kr., som knytter sig direkte til Ejendommen, og som hun oppebar ved salget af Matrikel nr. 2 og Matrikel nr. 3, By 1, beliggende Adresse 2 og Adresse 3, By 1, til Boet, jf. **Bilag 41** og **42**.

3.2.6.3 Hvis Retten mod forventning finder, at Sagsøgte 2's gaveoverdragelse af Ejendommen til Sagsøgte 1 ikke skete i strid med arvelovens § 83, stk. 1, nr. 1, eller at fristen i arvelovens § 84, stk. 2, er sprunget, gøres det gældende, at gaveoverdragelsen skete i strid med Sagsøgte 2's tredjemandsbestemte fuldstændige særeje.

3.2.7 *Boet som part i sagen*

- 3.2.7.1 Sagsøgers påstand 2 forpligter Boet direkte, og det gøres derfor gældende, at inddragelse af Boet som sagsøgt i denne sag er nødvendigt.

...”

Sagsøgte 1

har i sit påstandsdokument anført:

”...

INDLEDNING

(INDHOLDSFORTEGNELSE SIDE 20)

Parterne er i forhold til de nedlagte påstande kommet vidt omkring i de fremlagte processkrifter. Derfor vil min tilgang til sagen indledningsvis være et forsøg på en mere enkel tilgang.

- 1) Det første, der skal tages stilling til, er om det mellem parterne i september 2019 indgåede retsforlig; bilag 23, er ugyldigt. Sagsøger har i den forbindelse gjort gældende, at retsforliget er bortfaldet på grund af svigtende forudsætninger. Sagsøgte 1 fastholder med sin frifindelsespåstand, at retsforliget fortsat er gyldigt.
- 2) Hvis retten kommer til det resultat, at retsforliget er ugyldigt, skal der tages stilling til sagsøgers påstand 2, som er, at sagsøgte 1 skal overdrage sommerhusejendommen - Adresse 1, By 1 til boet efter Sagsøgte 2.
- 3) I den forbindelse skal retten tage stilling til om betingelserne for sagsøgers påstand 2 er opfyldte. Sagsøger anlagde i 2018 mod afdøde Sagsøgte 2 og sagsøgte 1 en omstødelsessag i hen - hold til arvelovens §83 stk. 1. Fristen for et sådan sagsanlæg er 1 år efter kundskabstidspunktet, og sagsanlægget i 2018 var retti - digt. Dermed var 1 års fristen opbrugt. Det synes ikke at stå gan - ske klart om sagsøger også i denne sag påberåber sig, at over - dragelsen af sommerhusejendommen til boet efter - Sagsøgte 2 baserer sig på omstødelse i henhold til arvelovens §83. Udgangspunktet for omstødelsesbestemmelsen er iht. arve - lovens 84, at 1-årsfristen overholdes. §83 og §84er således ind - rettet, at en overskridelse af fristen endeligt afskærer mulighe - den for omstødelse.

- 4) Jeg har tidligere gjort gældende, at fristen ikke kan genopstå, hvilket blandt andet skyldes karakteren af fristen, der, som jeg netop har nævnt, er udtryk for, at en overskridelse af fristen forhindrer et rettidigt sagsanlæg.
- 5) Jeg har tilsvarende været inde på, at hvis 1-årsfristen alligevel kunne genopstå på grund af forligets ugyldighed, medfører ugyldigheden ikke, at den ”nye” frist kan blive længere end 1 år. I den forbindelse, har jeg henvist til skiftesamlingen den 15. august 2022 i boet efter Sagsøgte 2, hvor sagsøger gjorde gældende, at der kunne være tale om bristede forudsætninger i forhold til retsforliget fra september 2019; bilag E. I samme forbindelse henviser jeg til sagsøgers udkast til processkrift, der blev fremsendt i form af et brev af 15. december 2022; Bilag F, og hvori det gøres gældende, at forliget fra september 2019 ”er bortfaldet som følge af svig og svigtende forudsætninger” .
- 6) I den forbindelse henviser jeg til, at nærværende retssag først blev anlagt i juni 2024. en ny 1-årsfrist for omstødelse var derfor på tidspunktet for sagsanlægget for længst udløbet.
- 7) Samtidig bør man være opmærksom på, at det ikke vil være en følge af forligets ugyldighed, at Adresse 1 skal overdrages til boet efter Sagsøgte 2. Dertil kræves, at gavedispositionen vedrørende Adresse 1, fra Sagsøgte 2 til sagsøgte 1 bliver omstødt, og hvis der ikke kan ske omstødelse af gavedispositionen, er sagsøgte 1 berettigede til at bevare ejerskabet til ejendommen. Mit synspunkt er dermed, at der ikke er juridisk grundlag for at hævde, at sagsøgte 1 har pligt til at overdrage ejendommen Adresse 1 til boet efter Sagsøgte 2, selvom retten måtte være enig med sagsøgeren i, at forliget fra september 2019 er ugyldigt. -
- 8) Sagsøger har beskrevet i detaljer, hvad han mener, at der er sagt og fortiet i forbindelse med forligsforhandlingerne i august og september 2019. Der er tale om oplysninger som sagsøgte 1 ikke er enig i, og som sagsøger og dennes repræsentant ikke har anmodet om at få gjort til en del af forliget. -
- 9) Tilsvarende har sagsøger givet udtryk for hvad sagsøgte 1 (og jeg) har været eller burde have været vidende om, hvad angår Sagsøgte 2's formueforhold, herunder omfanget af Sagsøgte 2's særeje. Sagsøger har med fremlæggelsen af et meget stort dokumentationsmateriale vist, at netop sagsøgeren selv, er

den der er og har været nærmest til at vide/skaffe sig viden om Sagsøgte 2's særeje. Senest har sagsøger fremlagt materiale fra 1902 vedrørende familien Efternavn 3's forhold.

- 10) Jeg har anfægtet sagsøgers påstand om retsforligets ugyldighed bl.a. med den begrundelse, at sagsøger ikke har præciseret, at hans synspunkt om forligets ugyldighed nødvendigvis må føre til, at sagsøger skal tilbageføre aktiver til boet efter Sagsøgte 2 og til sagsøgte 1. Således modtog sagsøger, som et led i forligets indgåelse, en skovejendom på Tasmanien fra Sagsøgte 2 samt landejendommen Ejendom 1 fra sagsøgte 1.
 Det er i den forbindelse mit synspunkt, at ophævelsen af forli -
 get med den beskrevne mangel i sig selv er uden retlig virk -
 ning, fordi sagsøger ikke samtidig med ophævelsen har aner -
 kendt, at skovejendommen skulle tilbage til boet efter Sagsøgte 2,
 og at Ejendom 1 skulle tilbage til sagsøgte 1.

- 11) Jeg har nedenfor under punkt 49 - 61 nærmere redegjort for, hvorledes sagsøger i forhold til de værdiansættelser af aktiver, der nærmere fremgår af bilag 20, endte ud med et forhandlings -
 resultat, der førte til, at sagsøger modtog et par millioner mere end værdien af den arv som han samtidig gav afkald på.

- 12) Hvad ingen (af parterne) vidste, da parterne sad og forhand -
 lede forlig i august/september 2019 var, at sagsøgers værdian -
 sættelse af Adresse 1 på Udeladt kr. viste sig i 2021 at have været meget for lav. De 2 udstykkede sommerhusgrunde, der havde et samlet areal på 4.000 m2, blev solgt for sammen -
 lagt Udeladt kr. Skøderne blev tinglyst i juli 2021; bilag 41 og 42. Det fremgår af bilag 43, at Adresse 1, efter udstyk -ning af de 2 grunde, havde et areal på 28.346 m2. Det hører med til billedet, at strandbeskyttelsesarealet udgør 11.922 m2. Samme sted fremgår det, at der på ejendommen er registreret et fredskovsareal på 10.200 m2. Fredskovspligten kan formentlig fjernes, hvis man kan anvise et tilsvarende areal til ny fredskov. Det hører i den forbindelse med, at sagsøger ved et møde i boet efter Sagsøgte 2, gav udtryk for, at det var hans vurdering, at ejendommens rette **værdi lå i niveauet Udeladt kr.** Jeg oply -ser, at sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 rettede henvendelse til mig i forbindelse med deres ønsker om, at sælge de 2 udstykkede grunde, og spurgte mig, hvem jeg kunne foreslå som ejendoms -
 mægler. Jeg svarede, at det var min vurdering, at grundene havde en særlig beliggenhed, som ikke normalt kommer til salg, og at det var min vurdering, at selv en lokal ejendoms -

mægler ville have svært ved at sætte prisen. I den forbindelse foreslog jeg, at vi kunne sætte et skilt op i vejkanten. Der blev lavet et ydmygt til-salg skilt med telefonisk henvendelse til mig. Jeg fik efter min erindring 40 telefoniske henvendelser, der efter forhandling blev reduceret til 2 køberinteresserede, der begge ville have begge grunde, og de lod sig byde op prismæssigt således, at vi nåede en samlet pris på de førnævnte Udeladt kr. Køberen måtte efterfølgende sælge de 2 grunde til en køber, der var med i de begyndende budrunder, men som meldte fra meget før vi nåede de Udeladtkr.

- 13) Jeg kan ikke have nogen konkret mening om, hvorvidt det var sagsøgers viden om salgsprisen på de 4000 m², der har medført synspunktet om bristede forudsætninger, men det må have været bittært at notere sig, som ophavsmand til bilag 20 og dermed til værdiansættelsen på Udeladt kroner for hele sommerhusejendommen, og så efterfølgende konstatere, at 4.000 m² var solgt for Udeladt kr. -
- 14) Min principale påstand om afvisning af sagsøgers påstand 2 hænger sammen med, at påstanden i den i 2018 af sagsøger anlagte retssag, er identisk med sagsøgers påstand 2 i nærværende sag. Der tale om et retsforlig, der er blevet til efter Holbæk Rets udpegning af en retsmægler. Retsforliget i sagen BS-36051/2018-HBK er tilført retsbogen den 18. september 2019. Det fremgår afslutningsvis af forligsteksten, at forliget føres til retsbogen, og at "Sagen hæves som forligt", og efter at retten havde taget stilling til retsmægleren, Advokat 3's salær blev behandlet, sluttede retsbogen med at "Sagen blev sluttet". -
- 15) Jeg har tidligere gjort gældende, at retsforliget under de givne omstændigheder har retskraft i en sådan grad, at sagsøgers påstand 2 skal afvises. -
- 16) Hvis retten ikke er enig i dette synspunkt bør omstændighederne omkring retsforligets tilblivelse have indflydelse på rettens vurdering af retsforliget, som derfor bør opretholdes. -
- 17) Nedenfor følger flere af mine processkrifter i sagen som en del af påstandsdokumentet.
Processkrifterne er tilpasset i nødvendigt omfang.

Svarskrift

- 18) Jeg vil bl.a. redegøre for rækkevidden af det som bilag 3 frem -
lagte testamente. Endvidere vil jeg beskrive, hvilken effekt
sagsøgers påstand om ophævelse af forliget fra september 2019
bør få. Endvidere vil jeg påvise, at den økonomiske oversigt; bi -
lag 20, der af sagsø- ger blev fremlagt under forligsforhandlin -
gerne i august/september 2019 ikke uden 3 relevante korrektio -
ner, er egnet til at blive anvendt til vurdering af den i denne sag
opståede konflikt.

FORTOLKNING AF TESTAMENTET FRA 1994; BILAG 3

- 19) Fællestestamentet fra 1994 blev oprettet af Sagsøgte 2 og
Person 4.
- 20) Som det fremgår af testamentets §2, ønskede testatorerne at be -
skrive, hvad der var deres formål med testamentet. Det fremgår
således af teksten, at ”formålet med nærværende testamente er...at
tilsikre at vor søn Sagsøger bliver i stand til at overtage de os
tilhørende halvdele af...Gods 1 og Gods 2” .
- 21) Sagsøger overtog den første halvdel af Gods 1 den
30. juni 1985; bilag A. Gods 2 var i 1994 ejet af Person 4 (og
Person 5) Efternavn 3. Sagsøger overtog den 1. oktober 1997 fra
Person 5 50% af Gods 2; bilag B og den 31. december 1997 de
sid -ste 50% af Gods 2 fra Person 4; bilag C. Sagsøger overtog
den sidste halvdel af Gods 1 den 1. juli 1999 fra sin
far Sagsøgte 2; bilag D. Jeg gør gældende, at det netop cite -
rede formål om, at sagsøger blev i stand til at overtage de 2
godser, i december 1999 var blevet opfyldt.
- 22) Testamentets §2 havde endnu et formål, nemlig ”at sikre den
længstlevende af os økonomisk trygge vilkår” . Sagsøgte 2 blev
den længstlevende.
- 23) Testamentet indeholder i §3 under henvisning til ”særlig hen -
syntagen til formålet” en opfordring til den længstlevende om at
overveje at give afkald på arv og evt. boslod i forbindelse
med førstafdødes død. I §4 udtrykkes ”med henvisning til for -
målet” , at sagsøger skal ”arve mest muligt efter hver af os” . I
samme forbindelse blev det præciseret, at længstlevende skulle
være ”berettiget til at yde ham gaver...” . Tilsvarende i §4 ud -
trykkes det, at ”Person 5 skal således beskæres til sin tvangsarv” .
- 24) Det er særligt for testamentet, at det ikke bestemmer fordelin -
gen af arven efter den længstlevende. Passagen i §4, der tillæg -

ger sagsøger ret til at arve mest muligt efter begge ægtefæller, er hele vejen gennem testamentet skrevet i sammenhæng med testamentets første formål.

- 25) Jeg gør gældende, at sagsøger fra og med december 1999 ikke længere kan påberåbe sig at skulle arve mest muligt – både i relation til længstlevende og i relation til sin søster Person 5 – fordi testamentets første formål er blevet opfyldt i 1999. -
- 26) Tilsvarende i testamentets §4 beskrives den situation, hvor sagsøger ikke, ved Person 4 og/eller Sagsøgte 2's død, var blevet eneejer af Gods 1 og Gods 2, da skulle have fortrinsret til at få udlagt de sidste halvdele af Gods 1 og Gods 2 og samtidig have mulighed for (delvis) at finansiere købesummen ved udstedelse af private sælgerpantebreve.
- 27) Det er således et gennemgående træk i testamentet, at det har ligget de 2 testatorer meget på sinde, at der skulle sikres gennemført et generationsskifte af de 2 godser til sagsøger. -
- 28) Det fremgår, at halvdelen af Gods 1 ved overdragelsen i 1985 kunne ske til en købesum på 3.437.000 kr.; bilag A. Fra det tidspunkt og frem til overdragelsen af den sidste halvdel af Gods 1 i december 1999, var der sket en meget betydelig prisudvikling idet købesummen i 1999 måtte ansættes til 12.176.250 kr.; bilag D eller til en pris, der var mellem 3 og 4 gange så høj som den første halvdel. Det fremgår af bilag A, side 5, at den samlede offentlige ejendomsværdi af hele ejendommen per 1.4.1984 udgjorde 9.182.000 kr. Denne værdi var per 1. januar 1999 steget til 28.650.000 kr.; bilag D side 1. Denne prisstigning gav den udfordring, at sælgerbeskatningen ville blive betydelig større end ved overdragelsen af den første halvdel. Hvorvidt prisudviklingen var kommet i december 1994, da testamentet blev oprettet, kan jeg ikke huske, men der var ikke tvivl om, at ægtefællerne var bekymrede for om generationsskiftet kunne gennemføres. Derfor blev der skrevet hvad formålet med testamentet var, nemlig ved på flere forskellige måder at sikre gennemførelse af generationsskiftet af de 2 godser. -
- 29) Hvad der ikke var taget højde for ved oprettelsen af testamentet var, at Person 4 skulle plages af Alzheimers, og at hun på tidspunktet for overdragelsen af sin halvdel af Gods 2 til sagsøger i december 1997, ikke var i stand til selv at underskrive skødet; bilag C, men måtte lade skødet underskrive af -

Sagsøgte 2 i henhold til fuldmagt. Som det er oplyst i stævningen, flyttede Person 4 på plejehjem i 1998. -

- 30) Derfor var der ikke en reel mulighed for – da det væsentligste formål med testamentet var opfyldt i december 1999 – at ændre testamentet fra 1994.
- 31) Jeg gør gældende, at der er en nær sammenhæng mellem opfyldelsen af testamentets hovedformål og ophøret af sagsøgers ret til at arve mest muligt. Med opfyldelsen af testamentets formål bortfaldt sagsøgers særlige kvantitative og kvalitative arveret. -
- 32) Dette synspunkt er relevant, også fordi synspunktet fører til, at arvelovens §83, stk. 2 (omstødelse) ikke vil kunne bringes i anvendelse i denne sag, fordi sagsøger fra december 1999 ikke længere har nogen særstilling i henhold til testamentet fra 1994. Jeg henviser i den forbindelse til, hvad jeg citerede ovenfor fra §4 nemlig, at sagsøger skal ”arve mest muligt efter hver af os...” . Jeg gør gældende, at denne passage skal forstås på den måde, at retten til at arve mest muligt forudsætter, at sagsøger på det pågældende tidspunkt ikke har erhvervet de sidste 2 halvdele af Gods 1 og Gods 2. Denne fortolkning støttes af teksten længere nede i §4, hvor der beskrives en situation, hvor sagsøger på tidspunktet for den ene og/eller den anden testators død, ikke har modtaget den eller de sidste halvdele i de 2 godser. Der er derfor beskrevet en mulighed for sagsøger, til at få udlagt den eller de 2 resterende halvdele af Gods 2 og Gods 1 fra de respektive boer, og i den forbindelse have ret til at betale en del af købesummen med et privat pantebrev på nærmere aftalte vilkår. -
- 33) Jeg oplyser, at sagsøgte 1 ikke kendte til indholdet af testamentet. Sagsøgte 2 havde fortalt hende, at testamentet skulle sikre, at sagsøger kunne blive eneejer af begge godser. Testamentet har ikke været til almindelig drøftelse mellem dem. Efter afslutningen af Person 4's dødsbo ”faldt der ro over landet” og det var sagsøgte 1s forståelse, at de aktiver Sagsøgte 2 sad tilbage med, var hans og derfor noget han kunne disponere over. Sagsøgte 1 syntes naturligvis, at det var en meget storslået gave hun fik, da hun modtog Adresse 1, By 1 som gave, men hun havde ikke opfattelsen af, at gaven kunne krænke sagsøger. Sagsøger var blevet eneejer af Gods 2 og Gods 1 og hun havde opfattelsen af, at sagsøger tillige ejede det store skovdistrikt, der lå omkring de 2 godser li -

gesom hun vidste, at sagsøger havde et stort skovdistrikt og en bolig på Tasmanien – ikke langt fra Ejendom 1. Det hører med til beskrivelsen af omstændighederne omkring gaveoverdragelsen, at Sagsøgte 2 er født i 1933 og derfor i 2018 var 85 år.

- 34) Det er formentlig nærliggende, at jeg som koncipist af testamentet bliver bebrejdet, at der godt kunne have været tilføjet 1 eller 2 præciseringer, men det er alt sammen historie, og vi må i den nuværende sag forholde os til en fortolkning af testamentet, som det i 1994 blev underskrevet.

KONSEKVENSERNE VED SAGSØGERS OPHÆVELSE AF FORLIGET FRA 16. SEPTEMBER 2019

- 35) Sagsøger har ikke i alle detaljer beskrevet, hvad konsekvenserne af en annullation af forliget medfører.
- 36) Det er min opfattelse, at en annullation af forliget bl.a. vil føre til, at vi får den situation som der var før forligets indgåelse bortset fra, at den oprindelige retssag er blevet hævet. En ophævelse af forliget vil imidlertid ikke berøre sagsøgte 1s ejendomsret til Adresse 1, By 1. Jeg gør således gældende, at en ophævelse af forliget ikke medfører, at sagsøgte 1 skal tilbageføre Adresse 1 til afdødes bo. Dette synes -
punkt hænger sammen med, at retten i den i 2018 anlagte omstødelsessag aldrig fik lejlighed til at tage stilling til, hvorvidt omstødelse af gavedispositionen skulle finde sted. Der er i forliget ikke taget stilling til konsekvenserne af en eventuel annullation af forliget, og sagsøgte 1 har siden gaveægtepagten fra december 2017; bilag 15 været ejer af ejendommen Adresse 1, By 1.
- 37) Jeg gør således gældende, at en annullation af det indgåede forlig fra september 2019, ikke i sig selv kan fratage sagsøgte 1 ejerskabet til Adresse 1. Dertil kræves det, at sagsøgte 1s ejendomsret kan omstødes. Jeg gør i den forbindelse gældende, at sagsøgte 1s ejendomsret ikke kan omstødes, hvilket jeg begrunder med, at den i arvelovens §84 stk. 2 indeholdt frist på 1 år ikke ”genoplives” ved en annullation af forliget. Parterne kunne formentlig ved aftale have gjort en genoplivning af fristen mulig ved en ophævelse. Men sagsøger kan ikke ved at op hæve forliget få en ny 1-års frist. Fristen kan ikke genskabes.
- 38) Med risiko for at svække mit synspunkt om, at fristen i arvelovens §84 stk. 2 ikke kan genskabes, gør jeg gældende – for det

tilfældes skyld, at retten ikke er enig i mit synspunkt – at fristen på 1 år er overskredet, og at fristen naturligtvis ikke kan bringes til at løbe i længere tid end 1 år.

- 39) I den forbindelse fremhæver jeg, at sagsøger, allerede ved den første skiftesamling den 15. august 2022 i boet efter afdøde Sagsøgte 2, gjorde synspunktet om ”mulige bristede forudsætninger” gældende i forhold til forliget fra september 2019. Jeg henviser i den forbindelse til den daværende bobestyrer, Advokat 2's mail af 16. august 2022; bilag E. Hvor -
når sagsøger tidligere fik kendskab til det, der førte til hans be -
mærkning om bristende forudsætninger under bomødet, forta -
ber sig foreløbig.
- 40) Jeg gør gældende, at 1-årsfristen i givet fald skal regnes senest fra 15. august 2022. Dette begyndelsestidspunkt synes ikke at være afgørende, fordi sagsøger, i forbindelse med udveksling af synspunkter i forbindelse med bobestyrer Nina Niensens be -
handling af boets konflikter, i et processkrift/brev af 15. decem -
ber 2022; bilag F til sagsøgte 1 og bobestyrer Nina Nielsen ind -
ledningsvis nedlægger en påstand, hvor det gøres ”gældende, -
at forliget....er bortfaldet som følge af svig og svigtende forud -
sætninger...” . Hvis ikke fristen skulle begynde at løbe fra medio august 2022, gør jeg gældende, at sagsøger den 15. december 2022 har været så orienteret om, hvad der efter hans opfattelse skulle føre til annullation af forliget, at 1-årsfristen allersenest skulle begynde at løbe den 15. december 2022 og dermed ville udløbe i december 2023 og dermed være udløbet ved anlæg af nærværende retssag i juni 2024.
- 41) Jeg bemærker endvidere, at en ophævelse af forligsaftalen nød -
vendigtvis skulle medføre, at Ejendom 1 skulle føres tilbage til sagsøgte 1 og, at Skoven på Tasmanien skulle tilbagefø- res til boet efter Sagsøgte 2.
- 42) Jeg bemærker, at sagsøgers interesse i at Adresse 1 skulle overføres til boet efter Sagsøgte 2 må være, at sagsø -
ger lægger til grund at være arving til mest muligt i boet efter sin far.
- 43) Det er et almindeligt princip i aftaleretten, at den der påberåber sig en misligholdelse skal reklamere hurtigt og gøre sin med -
kontrahent opmærksom på, hvilke konsekvenser annullationen efter hans opfattelse skal have. Sagsøger har ikke på nogen

måde rettidigt præciseret, hvad konsekvenserne skal være af en annullation – bortset fra, at han uden retligt grundlag påstår Adresse 1 overdraget til boet efter Sagsøgte 2. Sagsøger har allerede af den grund forskertset muligheden for at gennemføre en annullation af forliget.

FORLIGET AF 16. SEPTEMBER 2019 ER OPFYLDT

- 44) Jeg gør gældende, at det i september 2019 indgåede forlig, er opfyldt af Sagsøgte 2 og sagsøgte 1. Jeg henviser i den for - bindelse til bilag F, hvor det på sidste side udtrykkes, at ”rets forliget endnu ikke er opfyldt, da Sagsøgte 1 fortsat har brugsret til og er registreret som medejer af Ejendom 1...”. Da sagsøgte 1 ikke længere er registreret som havende brugsret til, og ej heller er registreret som medejer af, Ejendom 1, er de krav som Sagsøgte 2 og sagsøgte 1 skulle opfylde i henhold til det indgåede forlig opfyldt, hvorfor jeg gør gældende, at sagsøger skal anerkende, at forliget er op - fyldt, og at sagsøger ikke er arving i boet efter sin far og derfor som oprindelig aftalt burde underskrive sædvanlig arveafkald - serklæring.

FORLIGET MELLEM SAGSØGER, Sagsøgte 2 OG SAGSØGTE 1 STÅR FORTSAT VED MAGT

- 45) Det gøres gældende, at det i overskriften nævnte forlig ikke med rette af sagsøger kan annulleres pga. væsentlig misligholdelse fra Sagsøgte 2 og/eller sagsøgte 1s side. I samme for - bindelse gøres det gældende, at sagsøgers påstand om forligets væsentlige misligholdelse i sig selv konstituerer en misligholdelse begået af sagsøger selv i den udstrækning, at ophævelsen ikke er retmæssig. Mit synspunkt er forenklet beskrevet, at en forkert påstand om væsentlig misligholdelse fra sagsøgers side fører til, at sagsøger bringer sig selv i misligholdelse og dermed som et minimum kan pålægges at betale erstatning til sagsøgte 1 og boet efter Sagsøgte 2. Sagsøgte 1s retsstilling i forhold til dette synspunkt forbeholdes.

GAVEÆGTEPAGTEN, Adresse 1, By 1

- 46) Ved gaveægtepagten; bilag 15 overdrog Sagsøgte 2 ejendommen Adresse 1, By 1 til sagsøgte 1. Overdragel -sessummen blev ansat til ejendommens offentlige vurdering på 4.350.000 kr. Overdragelsessummen blev berigtiget ved overtagelse af indestående prioritetsgæld på Udeladt kr. samt en gave på Udeladt kr. For så vidt angik sagsøgte 1s indtræden som debitor i henhold til nævnte realkreditlån, bemærkes, at

der var tvivl om, hvorvidt sagsøgte 1 pga. sin alder kunne få lov til at overtage lånet som enehæftende. Sagsøgte 1 blev registreret som debitor sammen med Sagsøgte 2. Sagsøgte 1 har efter erhvervelsen af ejendommen betalt samtlige forfaldne terminsydelser, og har dermed i praksis vist, at hun i det indtænkte forhold var enedebitor på lånet. Sagsøgte 1 har i maj 2024 overtaget debitorforpligtelsen på realkreditlånet som enedebitor; bilag G.

- 47) Ved stævning i september 2018; bilag H anlagde sagsøger sag mod Sagsøgte 2 (og sagsøgte 1) med påstand om, at ejendommen skulle tilbageskødes til Sagsøgte 2. Gaveægtepagten blev fremlagt under førnævnte retssag som bilag 9. Udover at overdrage Adresse 1 til sagsøgte 1, overdrog Sagsøgte 2 alle af ham tilhørende indbogenstande og løsørestande, og i øvrigt alt hvad Sagsøgte 2 ejede på det pågældende tidspunkt "bortset fra den bil Sagsøgte 1 og jeg benytter os af. Endvidere har jeg fortsat ejerskab til de værdipapirer og kontantbeholdninger som jeg i dag ejer og er registreret som ejer af".
- 48) Det netop beskrevne citat er, i den som bilag H fremlagte stævnings side 7, omtalt på følgende måde: "3.1.6 Foruden ejendommen har Sagsøgte 2 overdraget samtlige af sine indbo- og løsørestande, således at Sagsøgte 2 ikke har yderligere tinglige genstande – bortset fra en andel i en bil – hvilket Sagsøgte 2 selv udtrykkeligt fastslår i Gaveægtepagten". Dette "udtrykkelige" citat fra gaveægtepagten er i særlig grad ikke retvisende, fordi citatet stopper lige før "Endvidere har jeg fortsat ejerskab til de værdipapirer og kontantbeholdninger, som jeg i dag ejer..." .

Sagsøgte 2's FORMUE OPGJORT AF SAGSØGER I SEP -TEMBER 2019

- 49) Sagsøger estimerede i formueoversigten; bilag 20, som blev fremlagt under forligsforhandlingerne i august/september 2019, sommerhuset i By 1 til at have en værdi på Udeladt kr.
- 50) I stævningen fra september 2018; bilag H pkt. 2.4.5 fremhæves det, at Sagsøgte 2 fortsat ejede Ejendom 2 på Tasmanien som "i 2014 havde en værdi på 694.000 AUD, hvilket svarer til omkring 2.200.000 DKK". Tilsvarende beskrives i pkt. 2.5.1, at den offentlige vurdering for Ejendom 1 pr. 14. november 2016 udgjorde 954.000 AUD, hvilket sva -

rer til omkring 4.400.000 DKK. I stævningens pkt. 3.1.5 fremgår det, at Adresse 1 vurderes til at have en handelsværdi på omkring Udeladt kr.

- 51) Det var ikke retvisende at medtage værdien af Ejendom 1 med Udeladt kr. på formueoversigten, der blev brugt til at vise Sagsøgte 2's formue i 2019 – til trods for oversigtens overskrift ”Formueoversigt før gaver til Sagsøgte 1”. Oversigten er med til at give Sagsøgte 2 en for stor formue. Ejendom 1 blev i 2016 overdraget fra Sagsøgte 2 til sagsøgte 1. Sagsøgte 2's samlede formue burde derfor ikke være opgjort til Udeladt kr. Formuen burde i stedet have taget udgangspunkt i Udeladt kr. brutto.
- 52) Når jeg skriver ”brutto”, skyldes det 2 yderligere væsentlige forhold, når vi skal vurdere den nuværende konflikt. -
- 53) Som det fremgår af forliget, skulle Sagsøgte 2 betale 2 legater af Udeladt kr. til sine børnebørn samt Udeladt kr. til Person 5. Disse 3 betalinger er gennemført. De Udeladt kr. skal derfor – når Sagsøgte 2's formue skal vurderes per september 2019 - være medregnet som et passiv, og dermed reducere Sagsøgte 2's formue til Udeladt kr. -
- 54) Det tredje forhold er undladelsen af at medregne realkreditlånet (gælden) på Udeladt kr. som passivpost i sammenhæng med værdien af Adresse 1 på Udeladt kr. iht. formue -oversigten. Når denne passivpost tillige indregnes i oversigten, udgør Sagsøgte 2's formue rettelig Udeladt kr. -
- 55) Forliget førte med denne nedjustering til, at sagsøger modtog skoven på Tasmanien fra sin far og Ejendom 1 fra sagsøgte 1, i alt værdier for Udeladt kr. iht. oversigten.
- 56) Hvis det indledningsvist lægges til grund, at sagsøgte 1 i Sagsøgte 2's bo, i konkurrence med sagsøger iht. oversigten, skulle modtage boslod og arv på hhv. 50% og 12,5%, i alt 62,5%, ville konsekvensen heraf være, at sagsøger skulle arve 37,5%. Boets formue udgjorde i september 2019 iht. til oversigten, med de ovenfor beskrevne korrektioner, Udeladt kr. 37,5% heraf udgør Udeladt kr.
- 57) Forenklet beskrevet modtog sagsøger som led i forliget Udeladt kr. (de 2 tasmanske ejendomme) mod at give afkald på en arv

på Udeladt kr. og modtog derved en økonomisk merværdi på mere end Udeladt kr., hvilket skal medtages i det samlede bil - lede.

- 58) Hvis retten i denne forbindelse følger mit synspunkt, der går ud på, at sagsøger ikke skal arve mest muligt – fra det tids punkt, hvor hovedformålet med testamentet blev opfyldt – nemlig da sagsøger opnåede at blive eneejer af Gods 2 og Gods 1 i december 1999, skal arven efter sagsøgers far deles med halvdelen til sagsøgte 1 og den anden halvdel til sagsøger, der burde dele denne halvdel med sagsøgers søster, Person 5. Efter dette synspunkt ville sagsøger ikke arve 37,5% men 25%, eller 12,5% af afdødes samlede formue. 25% af Udeladt kr. udgør Udeladt kr. og 12,5% udgør Udeladt kr.
- 59) Herefter er det svært at se, at sagsøger, med indgåelse af forli get, ikke har gjort en rigtig god forretning.
- 60) Jeg gør i den forbindelse gældende, at der slet ikke, med den hermed opdaterede viden om de rette talstørrelser, er grundlag for at kræve forliget tilsidesat.
- 61) Som jeg forud for denne sags anlæg har redegjort for, udgjorde værdien af Sagsøgte 2's aktiedepot på tidspunktet for forli gets indgåelse Udeladt kr. Dette beløb skal ses op imod de 3 store mangler – og særlig pantegælden på Udeladtkr. - ved for mueoversigten, som sagsøger fremlagde under forligsforhand lingerne.

Sagsøgte 2's AKTIEDEPOT, STØRRELSE OG EKSISTENS

- 62) Det synspunkt, der ligger til grund for sagsøgers påstand om, at forliget skal annulleres synes at være, at størrelsen af Sagsøgte 2's aktiedepot ikke blev oplyst under forligsforhandlin - gerne, herunder at sagsøger lægger til grund, at depotets stør - relse udgjorde Udeladtkr., da forliget blev indgået.
- 63) Jeg husker ikke, at der blev spurgt til depotets størrelse eller til værdien af Sagsøgte 2's indbo eller hans kontante behold - ning eller eventuelt andre aktiver. Jeg vidste, at Sagsøgte 2 havde et aktiedepot – dog ikke hvor stort det var. Jeg ville der - for have noteret mig, hvis Sagsøgte 2 i strid med min viden om depotets eksistens havde svaret nej til et spørgsmål om, hvorvidt han havde et aktiedepot.

- 64) Bilag I viser Fondsinfo fra 12. november 2019 og dermed 2 må -
 neder efter forliget blev indgået. Udskriften angiver at være
Sagsøgte 2's beholdningsoversigt og dermed en fortegnelse
 over, hvilke aktier depotet bestod af. Det fremgår, at kursvær -
 dien på det pågældende tidspunkt udgjorde Udeladt kr. Jeg har på
 Nasdaqs hjemmeside fundet kursen på de samme aktier per 16.
 september 2019. Bilag J er et regneark, der viser kurs -værdien
 per 16. september 2019. Aktiernes samlede kursværdi per 16.
 september 2019 udgør Udeladt kr. Sagsøger OPFOR -DRES til at
 erklære sig enig i aktiedepotets værdiansættelse per 16. september
 2019.
- 65) Det hører formentlig med til forklaringen på forskellen mellem
 ca. Udeladt.kr. i december 2021 og Udeladtkr. i september 2019,
 at sagsøgte 1 ad 2 gange i oktober og november 2021, overførte i
 alt Udeladt kr. til Sagsøgte 2. Bilag K er en kontoudskrift
 dækkende perioden fra 1. oktober til 31. december 2021. Jeg har
 forstået, at kontoen tilhørte Sagsøgte 2. Det kan ses, at Sagsøgte 2
 i oktober og november købte forskellige aktieposter. Jeg ved ikke
 om Sagsøgte 2 i perioden fra 19. september til
 12. november 2019 eller senere, har foretaget andre aktiedispo -
 sitioner.
- 66) I Sagsøgte 2's personlige skatteoplysninger for 2019; bilag L,
 henviser jeg til oplysningernes side 3fn., hvoraf størrelsen af af -
 dødes kontantbeholdning og værdipapirbeholdning fremgår ved
 udgangen af hhv., 2018 og 2019. Værdipapirbeholdningen lå per
 31. december i begge årene på ca. Udeladt kr.
- 67) Sagsøger vidste, at hans far havde et værdipapirdepot, hvilket
 fremgår af den som bilag 15 fremlagte gaveægtepagt. Sagsøger
 fremlagde gaveægtepagten i den retssag, han anlagde mod sin far
 og sagsøgte 1 i 2018; bilag H.
- 68) Såfremt man under forliget ville have lagt værdien af aktiede -
 potet på ca. Udeladt. kr. til aktivmassen, skulle man samtidig
 fratrække realkreditgælden på Udeladtkr., der heller ikke var
 medtaget, ville det som førnævnt alligevel have været fordelag -
 tigt for sagsøgeren at modtage de 2 tasmanske ejendomme for
 arveafkaldet.
- 69) Jeg fremhæver i den forbindelse, at oversigten ikke medtager
 det passiv på Udeladtkr., der udgøres af realkreditlånet i -
Adresse 1. Hvis den manglende oplysning om aktiedepotet

på ca. Udeladt kr. under forligsforhandlingerne med rette kunne bebrejdes Sagsøgte 2, gør jeg gældende, at en sådan indsigelse udslettet af sagsøgers manglende angivelse af passivitet på Udeladt.kr. -

- 70) På baggrund af min beskrivelse ovenfor, har sagsøger ikke grundlag for at være utilfreds med det økonomiske resultat af forliget fra september 2019.
- 71) Dertil kommer, at det ikke virker troværdigt, når sagsøger gør gældende, at han ikke havde kendskab til, at hans far havde et aktiedepot. Senest var der på bomødet den 27. februar 2024 en ordveksling mellem sagsøger og mig, hvor jeg spurgte gav udtryk for, at sagsøger måtte have vidst, at hans far havde et aktiedepot, fordi hans far altid havde været meget glad for aktier og formentlig også havde omtalt det over for sagsøger. Her til svarede sagsøger, at han ikke kendte til eksistensen af et aktiedepot, og at jeg jo nok var klar over, at han og hans far ikke havde været på talefod i mange år. -
- 72) I den forbindelse fremhæver jeg, at det synes at være en bevidst undladelse, når citatet i stævningen fra september 2018; bilag H ophører umiddelbart før teksten fortsætter med oplysningen om ”værdipapirer og kontantbeholdning” . -
- 73) Det er også påfaldende, at sagsøger med et enkelt års mellemrum i henholdsvis stævningen og det fremlagte oversigtsbilag ved forligsforhandlingerne angiver værdien af Adresse 1, By 1 til henholdsvis Udeladt kr. og i formueoversigten estimerer værdien til Udeladt kr. Tilsvarende har sagsøger foretaget en værdiregulering af de 2 tasmanske ejendomme fra stævningen i 2018 til oversigten i 2019. Det påfaldende er, at sagsøger med et enkelt års mellemrum nedsætter værdien på Adresse 1 med Udeladtkr. og samtidig hæver værdien af de 2 tasmanske ejendomme. Det er ikke en tilfældighed, der må ligge nogle særlige overvejelser til grund herfor. -

UDSTYKNINGSOVERVEJELSER

- 74) Jeg supplerer den som bilag 24 af sagsøger fremlagte mailkorrespondance mellem landinspektøren og mig fra 30. september til 26. november 2019, ”som sagsøger er blevet bekendt med” . Jeg OPFORDRER sagsøger til at oplyse, hvordan han er kommet i besiddelse af den fremlagte korrespondance. -

- 75) Bilag M er en mailtråd mellem landinspektøren og mig, der omfatter perioden 27. september 2018 til 18. september 2019. Der er ikke – bortset fra 2 mails i oktober 2018 - andre mails i min sagsmappe i det år, der er mellem september/oktober 2018 og 18. september 2019. Det har formentlig været fordi ægtefællerne ikke brød sig om udstykningsforslaget, der fulgte med landinspektørens mail af 27. september 2018, der bl.a. ville føre til en udstykning grund mod henholdsvis nord og syd. Men som det kan ses af udstykningsforslaget, indeholdt forslaget ikke en mulighed for at frasælge farmors hus – og det har formentlig været i den forbindelse, at jeg af landinspektøren fik at vide, at afstanden mellem farmors hus og det af ægtefællerne beboede sommerhus var for lille til, at man kunne få en tilladelse til en sådan udstykning. Det kan af sagens bilag 27 ses, at afstanden mellem de 2 bygninger er under 10 meter. Under alle omstændigheder blev der ikke talt om udstykning med mig før efter forligets indgåelse, der resulterede i den bundne opgave, at der skulle tilvejebringes Udeladt kr. til arveforskud og legater. Jeg forestiller mig, at jeg umiddelbart forud for min mail af 18. september 2019 har haft en telefonsamtale med landinspektøren, hvor jeg formentlig har fremlagt et forslag om at udstykke 2 grunde af 2000 kvm. liggende i forlængelse af hinanden ved det sydlige skel. Det kan jeg ikke huske, men når jeg har skrevet til landinspektøren som jeg har gjort i den nævnte mail, tyder det på, at der har været en sådan samtale.

RETSSAGEN FRA 2018 BLEV FORLIGT OG PROCESRISIKOEN ”HANDLET AF”

- 76) Det har hidtil ikke direkte været en del af skriftsvekslingen i denne konflikt, at der grundlæggende var tale om, at en retssag blev forliget.
- 77) Sagsøger påstod i sagen, at ejendommen Adresse 1 skulle overdrages tilbage til Sagsøgte 2.
- 78) Det synes iboende, at begge parter i en retssag, der under en retssag forliger sig, samtidig har inddraget det element i forligsovervejelserne, som er procesrisikoen. Jeg er overbevist om, at det kan lægges til grund, at sagsøger har taget sin procesrisiko i betragtning i forbindelse med forligets indgåelse. I den forbindelse lægger jeg til grund, at sagsøger har haft en tvivl om, hvorvidt han kunne få medhold i sin påstand om, at ejendommen Adresse 1 skulle føres tilbage til Sagsøgte 2. Ellers ville der ikke have været incitament til at forlige

sagen – hvis sagsøger havde været 100% sikker på at vinde sagen. Hvor stor en værdi sagsøgers procesrisiko er indgået med i sagsøgerens forligsvurdering, ved jeg ikke, men jeg vurderer, at det må have drejet sig om en antal millioner. Og værdien af proces-risikoen skal tages med i den samlede vurdering af sagsøgers annullationspåstand.

SAGSØGERS UNDERSØGELSESPLIGT

79) Jeg gør gældende, at sagsøger ikke kan påberåbe sig omstændigheder som han og hans advokat kunne have søgt klarlagt ved rettidig omhu. Jeg henviser til den som bilag 20 fremlagte oversigt, hvoraf fremgår, at sagsøger må have været opmærksom på, at der evt. kunne være ”Andre aktiver”. I den forbindelse fremhæver jeg, at sagsøger var vidende om, at Sagsøgte 2 havde et aktiedepot, og at det havde været nærliggende, hvis det havde været et relevant forhold for sagsøger, da at han eller hans advokat havde spurgt nærmere ind til det og i den forbindelse anmodet om, at både spørgsmålet og svaret blev gentaget i aftalen. I forhold til undersøgelsen af ”andre aktiver” gør jeg gældende, at sagsøger har udvist grov uagtsomhed ved ikke at fremsætte og fastholde et ønske om at få præciseret, hvad der kunne være af yderligere aktiver, som sagsøger måtte have vurderet kunne være væsentlige for hans vilje til at indgå et forlig. Og derefter få svaret indskrevet i forligsaftalen. På den baggrund gør jeg gældende, at Sagsøgte 2's aktiedepot, på Udeladt kr. ikke kan gøres gældende som en relevant bristet eller urigtig forudsætning for forligets indgåelse.

3 PARTER I FORLIGSAFTALEN

80) Jeg gør gældende, at sagsøger ikke kan annullere forligsaftalen overfor kun 1 af sine 2 aftaleparter. Hvis forligsaftalen derfor skal kunne gennemføres, forudsætter det, at såvel Sagsøgte 2 som sagsøgte 1 har foretaget væsentlig misligholdelse af forligsaftalen. Jeg gør gældende, at sagsøgte 1 ikke har foretaget væsentlig misligholdelse af forligsaftalen.

Duplik

GENOPTAGELSE AF SAGEN, DER BLEV ANLAGT I 2018

81) Nærværende sag er grundlæggende et forsøg på genoptagelse af den sag, der ultimo 2018 blev anlagt af Sagsøger mod Sagsøgte 2 og sagsøgte 1. Sagen blev hævet efter parternes indgåelse af forlig i september 2019.

Processkrift A

BEMÆRKNINGER OM AFVISNING AF SAGSØGERS PÅSTAND 2

- 82) I henhold til sagsøgers påstand 2 i nærværende sag, skal sagsøgte 1 tilpligtes at tilbageskøde Adresse 1, By 1, til boet efter Sagsøgte 2 samt tilbagebetale til boet det provenu, der blev opnået ved salg af 2 udstykkede parceller, og i øvrigt afholde tinglysningsafgiften ved ejendommens tilbageskødning til boet efter Sagsøgte 2. -
- 83) Da fristen i arvelovens §84 stk. 2 er sprunget og ikke kan gen-
skabes, kan påstanden ikke behandles materielt ved domstolene. Det er på denne baggrund, at sagsøgers påstand 2 påstås afvist. -

Processkrift B

3 PARTER I FORLIGET, RETSVIRKNING VED MISLIGHOLDELSE OG RETTIDIG REKLAMATION

- 84) Jeg har i svarskriftet fremhævet, at der var 3 parter i forligsaftalen, nemlig sagsøger, Sagsøgte 2 og sagsøgte 1. -
- 85) Jeg har tidligere gjort gældende, at en af betingelserne, for at sagsøger kan gennemføre en annullation af forligsaftalen, er, at såvel Sagsøgte 2 som sagsøgte 1, begge væsentligt har misligholdt forligsaftalen. -
- 86) Hvis alene en af ægtefællerne har udvist hæve-berettiget adfærd og retten i en sådan situation vurderer, at sagsøger skal tillægges misligholdelsesbeføjelser, gør jeg gældende, at sådanne beføjelser alene kan fremmes mod den af de sagsøgte, der har udvist væsentlig misligholdelse af forligsaftalen. Sagsøger kan i en sådan situation alene gøre sine krav gældende mod den misligholdende part og alene i dennes aktiver. Det er i den forbindelse mit synspunkt, at der ikke af sagsøger er tilvejebragt egentlige oplysninger om, hvorledes sagsøgte 1 skulle have misligholdt forligsaftalen. -
- 87) Afdøde bebrejdes af sagsøger, at han under forligsforhandlingen ikke oplyste om størrelsen af sit aktiedepot. I en situation, hvor retten vurderer, at kun den ene af de sagsøgte har udvist væsentlig misligholdelse, gør jeg, som antydnet ovenfor, gældende, at aftalen heller ikke kan ophæves over for den misligholdende part. – fordi en ophævelse af aftalen forudsætter, at begge parter har udvist hæve-begrundende adfærd -

- 88) Hvis retten ikke er enig i synspunktet om, at ophævelse af hele forligsaftalen kræver, at begge de sagsøgte 1 har udvist hævebegrundende adfærd, har jeg følgende bemærkninger.
- 89) Hvis retten vurderer, at sagsøgte 1 ikke har udvist hævebe- - grundende adfærd og samtidig vurderer, at afdøde har udvist en sådan adfærd, gør jeg gældende, at det alene er afdøde og dermed dennes dødsbo, der hæfter for følgerne af en sådan misligholdelse. Dermed har jeg samtidig gjort gældende, at misligholdelsesbeføjelser mod afdøde ikke kan føre til, at sagsøgte 1 som ikke-misligholdende part, kan tilpligtes at over - drage ejendommen Adresse 1 til boet eller i øvrigt blive pålagt at betale erstatning, kompensation eller lignende til boet eller til sagsøger.
- 90) Jeg har tidligere været inde på, at sagsøgeren i forbindelse med sit synspunkt om forligsaftalens annullation, har pligt til – un - der sine eventuelle rettigheders fortabelse – samtidig at erklære hvilke konsekvenser ophævelsen skal have. Det har sagsøger ikke i tilstrækkeligt omfang gjort. Sagsøger har, også derfor, mi - stet retten til at ophæve forligsaftalen og i øvrigt retten til at ud - vide rækken af krav, som sagsøger måtte have på grund af den påståede misligholdelse.
- 91) I den forbindelse har jeg givet udtryk for, at sagsøger samtidig med fremsættelse af sit synspunkt om annullation –eller straks derefter, klart og utvetydigt burde have redegjort for, hvilke iboende konsekvenser en annullation, skulle have udover, at Adresse 1 skulle tilbageskødes til boet. Jeg gør gæl - dende, at det er en almindelig anerkendt retsvirkning af afta - lens annullation, at ydelser skal tilbageføres. Heraf følger, at de - 2 tasmanske ejendomme, som sagsøger modtog som led i for - ligsaftalen skal tilbageføres. Det drejer sig om de 2 australske ejendomme, Ejendom 1 og skovejendommen, der skal tilbage - føres til hhv. sagsøgte 1 og det sagsøgte bo.
- 92) Den omstændighed, at sagsøger ikke i december 2022 i forbin - delse med fremsættelsen af sin påstand om annullation af for - ligsaftalen samtidig anerkendte tilbageoverdragelsen af de 2 tasmanske ejendomme, bevirker at annullationssynspunktet ikke – allerede af den grund – er gjort retmæssigt gældende, hvorfor synspunktet om annullation af forligsaftalen fra 2019 ikke bør tages til følge. Jeg gør i samme forbindelse gældende, at sagsøgers mangelfulde annullationserklæring har medført, at

erklæringen fra december 2022 ikke fremtræder med tilstrækkelig klarhed og utvetydighed. Dermed er annullationserklæringen ikke loyal, hvorfor det er i strid med redelig handlemåde at gøre den mangelfulde annullationserklæring gældende.

- 93) Jeg har for sagsøgte 1 gjort gældende, at, hvis retten måtte følge sagsøgers påstand om annullation af forligsaftalen, skal sagsøger samtidig tilbageskøde/overdrage Ejendom 1 til sagsøgte 1. Sagsøger skal samtidig tilbageskøde/overdrage skovejendom men på Tasmanien til det sagsøgte dødsbo. Dette sidste synspunkt kan jeg næppe på dødsboets vegne gøre gældende, men jeg opfordrer hermed boet efter Sagsøgte 2 til at nedlægge en tilsvarende påstand.
- 94) Jeg har indtil nu udeladt at gøre et synspunkt om fristen for rettidig reklamation gældende over for sagsøger.
- 95) Sagsøger nævnte allerede ved et bomøde i august 2022 omstændigheder, der fik Advokat 2 til at udtrykke sig om, at der under bomødet fremkom oplysninger om ”mulige bristende forudsætninger for det indgåede forlig” ; bilag 29. Forinden bomødet havde Advokat 2 skriftligt orienteret paterne om, at afdødes værdipapirdepot havde en værdi på ca. Udeladt.kr.; bilag 28.
- 96) Først i december 2022 gjorde sagsøger gældende, at retsforliget skulle anses for annulleret; bilag Q. Jeg gør gældende, at denne reklamation er fremkommet alt for sent til at have retsvirkning og dermed kunne medføre en annullation af forligsaftalen. Jeg gør gældende, at den sene reklamation ikke kan medføre nogen misligholdelsesvirkninger. Jeg fremhæver, at sagsøgers begrundelse for at annullere forligsaftalen stedse har været manglende orientering fra afdødes side af størrelsen af afdødes værdipapirdepot. Den oplysning fik sagsøger i august 2022, men reagerede først ca. 4 måneder senere den 15. december 2022.

Processkrift C

SAGSØGTE 1s LIKVIDITET TIL AT BETALE FOR SIG SELV

- 97) Sagsøger forsøger med sine 7 opfordringer at give et indtryk af, at afdøde løbende har givet sagsøgte for store gaver. Det er min vurdering – som nævnt ovenfor – at en sådan eventuel hensigt er irrelevant i forhold til de af sagsøger nedlagte påstande.

- 98) Bilag R er et kontoudtog af sagsøgte 1s bankkonto i Danske Bank fra marts 2003. Det fremgår, at der den 21. marts er overført Udeladt kr., og at der samme dag blev udbetalt Udeladt kr., i alt Udeladt kr. Sagsøgte 1 oplyser, at begge beløb er til - gået afdøde Sagsøgte 2, og at disse 2 beløb udligner de vi - ste debiteringer på bilag Udeladt kr. og Udeladt kr., eller i alt Udeladt kr. samt de på bilag 40 fremhævede debiteringer på henholdsvis Udeladt kr. samt Udeladt kr. De nævnte hævninger på sagsøgte 1s konto udligner på sidste øre de beløb som af - døde havde udlånt til sagsøgte 1.
- 99) Jeg bemærker, at bilag 39 og 40 stammer fra sagsøgers bogholderi. Det kan ses, at de 2 bilag viser, at der er foretaget omhyggelig bogføring med angivelse af henholdsvis debitor Konto 1 og kreditor Konto 2. Jeg bemærker endvidere, at afdøde, med sin markante håndskrift, har anført "Sagsøgte 1-MØLLER". Møller står for virksomheden AP Møller. Afdøde har således forinden han afleverede sit kontoudtog til bogholderen til bogføring, gjort opmærksom på, at sagsøgte 1 skulle debiteres for beløbet og efterfølgende selv betale for AP Møller-aktierne, som sagsøgte 1 erhvervede. Sådan påtegning var ikke nødvendig på bilag 40, fordi sagsøgte 1s navn tydeligt var angivet. Her fremhæver jeg, at der er anvendt de samme 2 konti ved bogføringen af de 2 debiteringer på bilag 40, som der var anført på bilag 39.
- 100) Det fremgår endvidere af det som bilag R fremlagte kontoudtog, at sagsøgte 1 den 19. marts 2003 havde modtaget Udeladt kr. Beløbet fremkom i forbindelse med salg af det hus, som sagsøgte 1 og hendes fraskilte mand havde solgt. Jeg bemærker i den forbindelse, at sagsøgte 1 senere i 2003 modtog en udbetaling på Udeladt kr. pga. en dødsfaldsdækning, som kom til udbetaling, da hendes tidligere mand døde.
- 101) Sagsøgte 1 modtog i 2013 som arveforskud fra sin norske mor, Person 15, på Udeladt NKK., hvilket fremgår af den som bilag S, fremlagte meddelelse fra det norske SKATTE-ETATEN, dateret 20. december 2013. Som det fremgår af side 2 på bilag S, var beløbet den 16. august 2013 overført til en norsk placeringskonto i Larvikbanken. Beløbet blev overført til sagsøgte 1s konto i Danmark den 15. november 2017. Bilag T er et bilag fra Danske Bank, der viser, at overførslen udgør Udeladt kr. "Til dækning af: BYGGE PÅ SOMMERHUSET". Som det fremgår af de 2 som bilag U fremlagte bankudskrifter, havde

sagsøgte 1 den 2. januar 2018 et indestående på de to konti på sammenlagt ca. Udeladt kr.

- 102) Jeg kan på sagsøgte 1s vegne oplyse, at hun fra 2003 til og med 2015 har haft gennemsnitlige årsindkomster, på mellem Udeladt kr. og Udeladt kr. Når sagsøgte 1 har kunnet holde dette niveau, hænger det også sammen med, at hun fra omkring 2005 be -
 gyndte at udleje sit sommerhus på Adresse 5. Et år se -
 nere begyndte sagsøgte 1 tillige at udleje lejligheden på Vej. -
- 103) Hvis sagsøger måtte få den opfattelse, at jeg ved min redegø -
 relse ovenfor, ikke har fremlagt tilstrækkelig relevant doku -
 mentation, opfordrer jeg sagsøger til at anmode retten om at tage
 stilling til spørgsmålet ved at fremsætte en anmodning i
 henhold til den procedure, der nærmere fremgår af retspleje -
 lovens §300 og i den forbindelse angive de kendsgerninger, der
 søges bevist ved de dokumenter, der ønskes fremlagt. Jeg vil i den
 forbindelse ikke modsætte mig, hvis sagsøger har behov for
 yderligere tid end frem til den 17. dm., til hvilken dag retten har
 besluttet, at forberedelsen skal slutte. -

Processkrift D

Sagsøgte 2's FORMUEFORHOLD - SÆREJE

- 104) Jeg bestrider, at Gods 1 blev overdraget til Sagsøgte 2
 som dennes særeje.
- 105) Jeg henviser i den forbindelse til, at det som bilag 45 fremlagte
 gavebrev på side 4 foroven bestemmer, at de forsikringspolicer,
 der nærmere er omtalt i gavebrevet, tilfalder Sagsøgte 2 som
 dennes særeje. Derimod bestemmer gavebrevet ikke, at de
 ejendomme som Sagsøgte 2 efterfølgende erhvervede er
 under betegnelsen Gods 1 bliver særeje. Jeg bemær -
 ker i den forbindelse, at det af det som bilag 46 fremlagte arve -
 udlægsskøde fremgår, at overdragelsen omfatter et stort antal
 selvstændige faste ejendomme.
- 106) Beskrivelsen af de enkelte faste ejendomme starter på skødet
 side 4 og slutter side 5 fo. Det er min forståelse, at når der kon -
 kluderes, at et antal matrikelnumre ”udgør i foreningen en
 landbrugsejendom” eller et antal matrikelnumre ”er...i fore -
 ning...noteret som samlet fredskov”, er der tale om selvstæn -
 dige ejendomme. På side 4 og 5 beskrives, hvad jeg vurderer er
 minimum 7 selvstændige faste ejendomme.

- 107) Det fremgår senere i skødets §3 at ”ejendommene udlægges til Sagsøgte 2 som arv for Udeladt.kr....” . Det fremgår ikke af skødet, hvorledes købesummen fordeler sig mellem de enkelte ejendomme. Det fremgår tilsvarende af pkt. 3, at der betales en kontant udbetaling på Udeladt kr.
- 108) Det fremgår ikke af skødet, at ejendommene udlægges til Sagsøgte 2 som dennes særeje. Tilsvarende fremgår det ikke, hvorfra kontantbeløbet kommer. Det kan ikke ud af gavebrevet konstateres, at Sagsøgte 2 i 1953 kunne have modtaget Udeladt kr. fra de 2 forsikringer. Det kan ikke udelukkes, at de ca. Udeladt kr., der i henhold til gavebrevet var forventet at komme til disposition i forbindelse med Sagsøgte 2's overtagelse af Gods 1 blev anvendt i forbindelse med købet, eller om for sikringsbeløbene i stedet blev brugt på anden vis, herunder til finansiering af driften af Gods 1 efter, at Person 3 var afgået ved døden. Jeg mener derfor, at det bør lægges til grund, at Sagsøgte 2 under alle omstændigheder har haft behov for at få tilført likviditet til tilvejebringelsen af den nødvendige million eller en del heraf, og det er derfor nærliggende, at Sagsøgte 2 har været i stand til at finansiere den kontante udbetaling med et lån i et pengeinstitut og har brugt de Udeladt kr. fra forsikringerne til driftsfinansiering.
- 109) Hvis forsikringspengene helt eller delvist har været brugt til en del af den kontante udbetaling kan det, som jeg før har været inde på, ikke læses ud af skødet, hvorledes købesummen, herunder den kontante del af købesummen, er fordelt på de forskellige selvstændige ejendomme. I en sådan mangel på mulighed for at placere det fra forsikringsydelse modtagne særeje beløb, gør jeg gældende, at ingen del af forsikringspengene med sikkerhed kan hævdes at være anvendt til finansiering af den kontante udbetaling.

GAVEOVERDRAGELSE FRA Sagsøgte 2 TIL SAGSØGTE 1

- 110) Jeg kan med oplysningen fra processkrift 2 konstatere, at parterne er enige om at Ejendom 1 er overdraget fra Sagsøgte 2 til sagsøgte 1 som gave.
- 111) Det er almindelig antaget, at en særejebestemmelse ikke i sig selv er til hinder for, at modtageren frit kan råde over det modtagne, herunder at forbruge det modtagne. Der er derimod ikke enighed om hvorvidt modtageren af et særejeaktiv kan gave

overdrage aktivet til sin ægtefælle, hvis dette medfører at sære -
 jebestemmelsen bliver gjort illusorisk. Derved anføres, at der
 ikke i §23 i loven om ægtefællers økonomiske forhold er hjemmel
 til at begrænse gaveoverdragelse til ægtefællen, når der ej heller i
 bestemmelsen er nogen hjemmel til at forbyde, at ejeren af
 særejet forærer særejeaktivet til andre end ægtefællen, herunder
 en samlever, som senere bliver ægtefælle.

- 112) I den forbindelse er det væsentligt at gøre sig klart, hvorvidt en
 overdragelse, der kan synes i strid med 3.mandsbestemte sæ -
 reje, er en disposition, der foretages i levende live eller i eller ved
 et testamente og dermed en overdragelse i forbindelse med
 dødsfald. Jeg gør gældende, at §23 i loven og ægtefællers øko -
 nomiske forhold, ikke er til hinder for en gaveoverdragelse til
 ægtefællen af et særejeaktiv. Synspunktet er udtryk for "krym -
 pereglen", der kendes fra arveretten, og som går ud på, at hvis
 gavegiveren krymper sig ved at give gaven, så er dispositionen
 gyldig. "Krympningen" i denne situation er naturligvis, at der
 er tale om en mellem parterne gyldig og bindende gaveover -
 dragelse, hvorved overdrageren fragiver sig – krymper sig – i
 forbindelse med overdragelsen.

ARVELOVENS §83

- 113) Nærværende sag udspringer af arvelovens §83, og sagsøger an -
 lagde oprindelig sag mod sagsøgte 1 med påstand om, at som -
 merhusejendommen Adresse 1 af sagsøgte 1 skulle til -
 bageskødes til Sagsøgte 2. Det er denne konflikt, der blev løst ved
 det i september 2019 indgåede forlig.
- 114) Sagsøgeren gør i nærværende sag gældende, at forliget er ugyl -
 digt, og har senest gjort gældende, at hvis sagsøgeren havde vidst,
 at hans far havde erhvervet Gods 1 som særeje,
 ville det have medført, at forliget ville have fået et andet ind -
 hold end det rent faktisk fik. Sagsøger gør gældende, at sagsøgte
 1 burde have haft kendskab til særejeproblematikken,
 hvorimod han selv ikke burde have vidst noget derom. Jeg hen -
 viser til den mængde af bilag som sagsøger har været i stand til
 at fremlægge til denne sag, herunder gavebrevet; bilag 45 og ar -
 veudlægsskødet vedr. Gods 1; bilag 46, og en lang række andre
 bilag
- 115) Det har formodningen for sig, at sagsøgeren var den nærmeste
 til at kende til problematikken om Gods 1 som et sæ -
 rejeaktiv, og i den forbindelse drøfte konsekvenserne heraf med

- sin advokat i forbindelse med forligsforhandlingerne. Jeg oplyser samtidig, at sagsøgerens ægtefælle er advokat og har været til stede under møder i boet efter Sagsøgte 2. Hvorvidt Sagsøgte 2 har haft nogen erindring om gavebrevet, herunder om hvorvidt han ejede Gods 1 som sit særeje, har jeg ingen mening om. Spørgsmålet har ikke været drøftet mellem Sagsøgte 2 og mig, og jeg har ikke haft anledning til at opfordre Sagsøgte 2 til at finde gavebrev og arveudlægs skøde frem med henblik på, at jeg kunne vurdere situationen.
- 116) Såvel Ejendom 1 som sommerhusejendommen Adresse 1 var gaveoverdraget til sagsøgte 1, og overvejelserne om en mulig krænkelse af tredjemandsbestemtsæreje var dermed ikke længere til stede. Det der efterfølgende skulle tages stilling til, var en mulig omstødelse af gavedispositionen vedrørende Adresse 1 i henhold til arvelovens §83.

KORRESPONDANCE MED LANDINSPEKTØR OG UDSKRIFT AT SAGSØGTE 1s "BYGGEKONTO" OG OPSPARINGSKONTO

- 117) På sagsøgers opfordring fremlagde jeg tidligere bilag V, der er en mailkorrespondance mellem landinspektør Person 9 og mig i perioden fra 16. august til fra 27. september 2018 med tilhørende udstykningsforslag. Bilag W er en mailkorrespondance mellem Person 9 og mig fra perioden 16. august til 30. oktober 2018. En del af tråden er allerede fremlagt som bilag M og fremlæggelsen skete for at vise, at der ikke var nogen udstykningsaktivitet forud for august 2018. Min henvisning til korrespondance mellem landinspektør Person 9 og mig i oktober 2017 har derfor været en fejl.
- 118) Bilag X er kontoudskrifter fra sagsøgtes konto i Danske Bank med sluttallene Nr. dækkende perioden 16. november 2017 til 30. juni 2020. Det er en konto som sagsøgte oprettede i forbindelse med renoveringen/udvidelsen af Adresse 5, "Byggekontoen"
- 119) Der er i alt 8 udskrifter. På kontoen blev ved oprettelsen indsat Udeladt kr., og jeg har bag udskrift 1 indsat et kontoudtog fra sagsøgte 1s Primære Aftale med Danske Bank. Af side 2 fremgår, at sagsøgte 1 fra Norge modtog Udeladt NOK. Af samme kontoudtog kan ses, at der den 16. november bliver overført Udeladt kr. til byggekontoen. På udskriftnummer 3 ses blandt andet, at der er indsat Udeladt kr. på byggekontoen fra "mig selv"

- 120) Jeg har efter den nævnte udskrift indsat 3 udskrifter fra sagsøgte 1s opsparingskonto (nr.-7,-8 og-10) Udskrift 9 kan ikke i første omgang findes. Det er af sidstnævnte udskrift, at det kan ses, at der er overført Udeladt kr. til "Mig selv". Af bygge - kontoens udskrift 4 fremgår den 16. november 2018 "Gæld fra Sagsøgte 2...". Umiddelbart efter kontoudtoget har jeg føl - ger en udskrift fra sagsøgte 1s Primære Aftale, hvoraf fremgår, at sagsøgte 1 samme dag havde betalt Thai Travel med Udeladt. I den forbindelse oplyser sagsøgte 1, at Sagsøgte 2 insiste - rede på at betale visse udgifter, herunder turene til Tasmanien, der engang imellem indbefattede ophold i Thailand. Jeg er na - turligvis opmærksom på at tallene ikke er helt ens, men jeg læg - ger til grund, at Sagsøgte 2 mente han skyldte lidt mere end for selve billetten. Af byggekontoen udskrift 5 ses, at der er indkommet yderligere Udeladt kr. fra "Mig selv". Efter udskrif - ten følger en udskrift fra sagsøgte 1s Primære Aftale, hvoraf det fremgår, at der er overført Udeladt kr. til "Mig selv".
- 121) Jeg mener, at jeg med ovennævnte bemærkninger og bilag har suppleret min grundlæggende bevisførelse nemlig, at sagsøgte 1 har været i stand til at betale for kvistene på og efterfølgende for udbygningen af Adresse 5 med udgangspunkt i den Udeladt hun modtog i forbindelse med sin skilsmisse, samt de godt Udeladt kr. hun fik af sin mor som arveforskud. Dertil kommer hendes udlejning af Adresse 5 samt lejligheden på Vej ligesom hun i adskillige år har haft løn- og pen - sionsindtægter ligesom hun modtog lige godt Udeladt kr. i for - bindelse med, at hendes tidligere mands død.
- 122) I øvrigt gør jeg gældende, at det er sagsøgers bevisbyrde, hvis han vil gøre gældende, at Sagsøgte 2 har betalt for meget til sin kone under deres ægteskab.
- 123) Jeg anmoder herefter sagsøgeren om at tilkendegive, at jeg har opfyldt kravet om edition fra sagsøgerens side.

ÆNDRING I Sagsøgte 2's ØKONOMI I 2018?

- 124) Det fremgår af de personlige skatteoplysninger fra 2018 for Sagsøgte 2, side 4, at Sagsøgte 2 havde nedgang i sine indeståender i pengeinstitutter med videre på cirka Udeladt kr., ligesom værdien af hans aktiebeholdning var reduceret med godt Udeladt kr. Men det er ganske forkert at hævde, at det er ensbetydende med, at sagsøgte 1 har modtaget et beløb sva - rende til differencen på cirka Udeladt kr. Sagsøgeren burde have

gjort sig den ulejlighed at se lidt på udviklingen af kursværdien af Sagsøgte 2's aktiebeholdning primo og ultimo 2018. Bilag Y er Fondsinfo fra 02.01.2018. Det er karakteristisk, at den dominerende aktie i Sagsøgte 2's depot var Mærsk aktierne, der ved begyndelsen af året havde en kursværdi på Udeladt. Kursen var primo 10.890 og var ved udgangen af året 8.184, og aktieposten havde dermed reduceret sin værdi med Udeladt kr. 2018 var i øvrigt et år, hvor C25 indekset faldt men i 9 procent. Men det er som sagt ikke ensbetydende med, at sagsøgte har modtaget yderligere beløb fra Sagsøgte 2, end hvad jeg har redegjort for. Jeg bemærker i den forbindelse, at sagsøgte 1 har været omhyggelig med at skrive på hævninger og indsættelser, hvor pengene skulle hen, respektive hvor pengene kom fra.

Processkrift E

BEGRUNDELSE FOR FREMLÆGGELSE AF PROCESSKRIFT D MED BILAG

- 125) Sagsøgers processkrift 2 blev uploadet på portalen den 17. februar kl. 16.20. Processkriftet indeholder et nyt synspunkt, der nærmere fremgår af processkriftets pkt.3.1.2. Det nye synspunkt er kort beskrevet at "hele Sagsøgte 2's formue, eller en væsentlig del heraf...var tredjemandsbestemt særeje". Det nye synspunkt bruges af sagsøger til at beskrive Sagsøgte 2's dispositioner som endnu mere kritisable end sagsøger tidligere har givet udtryk for. Jeg fandt derfor anledning til at kommentere processkrift 2 inden for den af retten fastsatte frist. -
- 126) For så vidt angår sagsøgers editionsbegæring, var jeg kommet i den uheldige situation, at jeg for så vidt angår korrespondancen i oktober måned 2018 mellem landinspektøren og mig, i et processkrift havde anført 2017. Jeg har efterfølgende forgæves ledt efter en sådan (2017) korrespondance. Jeg er derfor kommet til konklusion, at det rette årstal var 2018. I en sådan situation ville jeg næppe troværdigt blot kunne hævde, at der var tale om en fejlagtig angivelse af årstallet – netop fordi sagsøgers begrundelse for ønsket om fremlæggelse af korrespondance fra oktober 2017 var at dokumentere, at udstykningsprocessen på Adresse 1 allerede var gået i gang et år før det rent faktisk skete. -
- For at godtgøre, at der fra min side var tale om en fejl i angivelse af årstallet, har jeg fremlagt den korrespondance som jeg har haft med landinspektøren i september/oktober samt de begyndende overvejelser om en mulig udstykning, der startede i august 2018. -

- 127) Jeg har lagt til grund, at sagsøger ville acceptere, at jeg kom -
menterede de nye oplysninger i processkrift 2 selvom fristen var
udløbet – netop da de nye oplysninger først fremkom på
sidstedagen kl. 16.20.
- 128) Hvis retten vurderer, at min begrundelse for fremlæggelsen af
mit processkrift D, herunder indholdet af processkriftet ikke uden
rettens tilladelse kan være en del af sagen, anmoder jeg
hermed retten om at acceptere fremlæggelsen af mit proces -
skrift D i sin helhed.
- 129) Jeg vil ikke protestere, hvis retten tillader, at sagsøger at kom -
mentere processkrift E.

Processkrift F

ÆGTEPAGT AF 16. FEBRUAR 2015 FREMLAGT 26. SEPTEMBER 2018

- 130) Jeg finder ikke anledning til at protestere mod fremlæggelsen af
processkrift 3 samt de dér medfølgende bilag.
- 131) I lyset heraf henviser jeg til bilag H, der er sagsøgers stævning
fra 26. september 2018, hvor parternes konflikt startede.
- 132) Jeg henviser til stævningens punkt 2.4.1, hvor bilag 8 fremlæg -
ges. Bilag 8 er identisk med den i nærværende sag som bilag 14
fremlagte ægtepagt af 16. februar 2015 mellem Sagsøgte 1 og
Sagsøgte 2. Hvornår og hvordan er Sagsøger har enhver -
vet en udskrift af den underskrevne ægtepagt fortaber sig, men
jeg fremhæver at Sagsøger i september 2018 havde kend -
skab til ægtepagtens indhold. Sagsøger har således haft
godt 7 år til at gøre synspunkter omkring indholdet af ægtepag -
ten gældende. Indsigelser vedrørende indholdet i ægtepagten, der
fremføres i 2025 og/eller 2026 kan ikke med retsvirkning gø -res
gældende. Sådanne indsigelser er fortabt ved passivitet. Med de af
Sagsøger senest fremlagte bilag synes
Sagsøger at bekræfte mit synspunkt om, at han er den nærne -
ste til at have haft kendskab til i hvilken udstrækning Sagsøgte 2's
aktiver, herunder Gods 1, var Sagsøgte 2's særeje.
- 133) Jeg anmoder om rettens tilladelse til fremlæggelse af nærvæ -
rende processkrift.

...”

Boet efter Sagsøgte 2 har i sit påstandsdokument anført:

”...

Påstanden er begrundet i, at boet efter Sagsøgte 2 ingen selvstændig retlig interesse har at varetage i forbindelse med parternes tvist, der omhandler arveretten i boet/ jf. dødsboskiftelovens § 89.

Boets behandling er i alt væsentligt sat i bero og afventer domstolenes stillingtagen til parternes tvist.

Anbringender:

Sagsøger kan ikke opnå en ændret retsstilling ved at indstævne boet, idet en domstolsafgørelse i overensstemmelse med sagsøgers påstand om tilbageskødning af ejendom til dødsboet efter Sagsøgte 2 i sig selv vil have retskraft over for boet.

Dette svarer til afgørelsen i TfA 2016,507 Ø, hvor Retten bestemte, at ejendommen med matrikelnr. - - - skal tilbageskødes til boet efter A, således at ejendommen ikke var mere behæftet end ved B's overtagelse af ejendommen. Dødsboet var ikke indstævnt eller inddraget i denne sag.

Da sagsøgeren ved stævning af boet ikke opnår en retsstilling, som sagsøger ikke kan opnå ved alene at stævne Sagsøgte 1, findes sagsøger ikke at have retlig interesse i at inddrage boet i søgsmålet.

Et lignende forhold er behandlet af Vestre Landsret i TfA 2011,223, hvor landsretten frifandt boet under henvisning til, at der ikke var godtgjort en retlig interesse i inddragelse af boet.

Boets stillingtagen i øvrigt:

For god ordens skyld kan jeg som bobestyrer i boet oplyse, at det er min hensigt i alle fald ved boets fortsatte behandling at respektere og handle i overensstemmelse med Rettens afgørelse i sagen. (Da jeg flere gange under sagens behandling er bfevet spurgt til dette).

...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Sagsøger har anført bl.a., at advokat Jens Elmerkjær har haft en særlig viden om en række forhold, hvilket illustreres ved, at han flittigt henviser til sig selv og sin viden i sine processkrifter. Denne særlige viden må grundet klientforholdet mellem ham og Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 ligestilles med, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 har været vidende om de forhold, som advokat Jens Elmerkjær har været vidende om.

Sagsøgte 1's anbringender om, at forældelseslovens suspensionsregler kan anvendes ved fortolkning af arvelovens § 84, stk. 2, er et nyt anbringende, som ikke kan tillades fremsat. -

Sagsøgte 1 har anført bl.a., at det er et nyt anbringende, at advokat Jens Elmerkjær skulle have haft en særlig viden, og at denne angivelige særlig viden skulle kunne overføres til Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1. Anbringendet har i øvrigt ingen støtte i sagens bevisligheder, ligesom det i en længere periode var advokat Jens Elmerkjærs kollega, Advokat 4, som repræsenterede Sagsøgte 2. -

Såfremt Sagsøgers subsidiære anbringende i relation til påstand 2, om at fristen i arvelovens § 84, stk. 2, må anses som suspenderet på grund af forligets ugyldighed, følges, da må man se på, hvad en sådan suspension betyder. Det fremgår af forældelseslovens § 28, at loven også finder anvendelse på forældelsesregler uden for loven, og arvelovens § 84, stk. 2, må anses som en særlig forældelsesregel. Det vil derfor være naturligt, at princippet i forældelseslovens § 20 anvendes ved vurderingen af, om Sagsøger har anlagt denne sag for sent i relation til den nedlagte påstand 2, selv hvis hans anbringende om suspension tages til følge. Af forældelseslovens § 20 fremgår, at suspension af forældelsesfristen indebærer en frist på et år, fra man har viden om, at den sag, som har suspenderet forældelsesfristen, er sluttet. Sagsøger har anlagt denne sag langt senere end et år efter, at han fik kendskab til de forhold, som han gør gældende skulle føre til, at fristen i arvelovens § 84 har været suspenderet. Selv hvis man skulle følge hans anbringende, fører det således til samme resultat; nemlig at arvelovens § 84 er til hinder for Sagsøgers påstand 2. Dette anbringende kan godt gøres gældende, da det er et modsvar til Sagsøgers anbringende om, at der kan læses en suspensionsregel ind i arvelovens § 84, og at en sådan suspension i givet fald fortsat skulle gælde. -

Boet efter Sagsøgte 2 har anført, at dødsboskiftelovens § 99 bestemmer, at boet anses for part i en sag, såfremt sagen vedrører dets interesser, hvilket som anført ikke er tilfældet i denne sag, hvorfor sagen skal afvises i forhold til boet.

Såfremt afvisningspåstanden ikke tages til følge og retten finder, at boet ved dom kan tilpligtes til noget omkring tilbageskødningen af ejendommen, da er der en række praktiske problemer med den konkrete udformning af Sagsøgers påstand 2, herunder at boet skal tilpligtes at tiltræde noget inden for 10 dage, når man ikke selv er herrer over, om der inden for den frist vil være noget at tiltræde, ligesom fristen på 10 dage ikke tager højde for ankefristen.

Rettens begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstillinger

Sagsøgte 2 oprettede i 1994 et fællestestamente med sin daværende hustru Person 4, som blev suppleret af et kodicil i 1996 (herefter samlet benævnt fællestestamentet). Fællestestamentet indholdt bl.a. en begunstivelse af deres søn Sagsøger, en begrænsning af datteren Person 5's arv samt nogle legater til børnebørn. Person 4 udviklede efterfølgende demens og kom på plejehjem. Sagsøgte 2 indledte et forhold til Sagsøgte 1 og blev samboende med hende, idet ægteskabet med Person 4 dog ikke blev opløst og således bestod ved Person 4's død i 2008. I 2015 indgik Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 ægteskab og i 2017 overdrog Sagsøgte 2 ved delvis gave en ejendom på Adresse 1 i By 1 til hende.

Efter Sagsøger blev bekendt hermed, anlagde han i 2018 sag mod Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 med påstand om, at ejendommen skulle tilbageskødes til Sagsøgte 2, jf. arvelovens § 83, idet han gjorde gældende, at overdragelse af ejendommen var i strid med fællestestamentet. Retssagen blev afsluttet ved et retsforlig indgået efter en retsmægling i 2019 (herefter forliget). Forliget indebar, at den pågældende ejendom ikke skulle tilbageskødes til Sagsøgte 2, men at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 på en række andre punkter skulle betale kontante beløb, stille sikkerhed og/eller overdrage aktiver til Sagsøger, dennes to børn samt hans søster.

Efter Sagsøgte 2's død i 2021 har Sagsøger anført, at han er blevet bekendt med forskellige forhold, som medfører, at det under retsmæglingen indgåede forlig er ugyldigt som følge af svig, og bristede forudsætninger eller urimelighed. Såfremt han får medhold heri, har han gentaget sin påstand fra den i 2018 anlagte sag om, at ejendommen på Adresse 1 i By 1 skal tilbageskødes fra Sagsøgte 1 til nu Boet efter Sagsøgte 2, ligesom han har påstået, at der til boet skal ske betaling af et provenu opnået ved efterfølgende udstykning og frasalg fra ejendommen.

Sagsøgers påstande er nedlagt således, at retten alene skal tage stilling til hans påstand 2, såfremt han får medhold i sin påstand 1. Hans anbringender, navnlig dem, der i påstandsdokumentet fremgår af afsnittet ”3.1.7 Retsvirkningen af Retsforligets ugyldighed er, at alle parter skal stilles som var retsforliget ikke indgået”, må i den forbindelse forstås sådan, at påstand 1, som er en anerkendelsespåstand, har et videre sigte end alene at være et anbringende til støtte for den nedlagte påstand 2, hvorfor påstand 1 ikke afvises med henvisning hertil.

Sagen drejer sig herefter i første række om, hvorvidt der mellem parterne, som i øvrigt ikke er alle de parter, som er begunstiget i det indgåede forlig, skal ske anerkendelse af, at forliget skal tilsidesættes som ugyldigt (Sagsøgers

påstand 1). Såfremt det er tilfældet, handler sagen i anden række om, hvorvidt der i medfør af arvelovens § 83 skal ske tilbageskødning fra Sagsøgte 1 af den faste ejendom samt betaling af et provenu opnået ved udstykning og salg fra den faste ejendom til Boet efter Sagsøgte 2 (Sagsøgers påstand 2). Sagen handler i alle tilfælde også om, hvorvidt Boet efter Sagsøgte 2 med rette er medsagsøgt i sagen.

Sagsøgers påstand 1 for så vidt angår sagen mod Boet efter Sagsøgte 2

Af dødsboskiftelovens § 89 fremgår bl.a., at skifteretten afgør tvister, som op -
står i forbindelse med et bos behandling, herunder om retten til at arve. Hø -
jesteret har i den forbindelse i kendelse af 26. marts 2026 (U 2026.2510 H) anført,
at tvister om retten til at arve tillige omfatter tilfælde, hvor tvisten angår om boet
har et krav mod en arving, som vil kunne modregnes i forbindelse med fordelingen
af arven, uanset at tvisten ikke ændrer på lodtagerens procentuelle andel i boet, idet
en sådan tvist påvirker den endelige fordeling af arven.

Det fremgår af det indgåede forlig bl.a., at forliget for Sagsøgers vedkom -
mende udgør en betinget arveafkaldserklæring. Det fremgår af Sagsøgers -
anbringender videre, at han gør gældende, at retsvirkningen af, at han får med
hold i sin påstand 1, er bl.a., at han er at anse som arving i Sagsøgte 2's bo, og at
han som arving kan få påkendt sin påstand 2, hvilken påstand – hvis han
måtte få medhold – ubestridt vil indebære, at bobeholdningen forøges på be -
kostning af en anden arving i boet, Sagsøgte 1, som i henhold til den nedlagte
påstand 2 udover at tilbageskøde ejendommen til boet også skal betale et beløb til
boet, hvis størrelse dog ikke er nærmere anført.

Påstand 1 må på den baggrund reelt anses for at angå en tvist mellem Sagsøger og
Sagsøgte 1 om retten til at arve i Sagsøgte 2's bo. Boet efter Sagsøgte 2 har ikke
nogen selvstændig interesse i en sådan sag, og Sagsøger opnår ikke ved at stævne
boet en retsstilling i forhold til sin
eventuelle ret til at arve, som han ikke kunne opnå alene ved at sagsøge de øv -
rige lodtagere i boet. Sagsøgers anbringender til støtte for, at Boet efter Sagsøgte 2
med rette er medsagsøgt i sagen, ses da også alene relateret til den nedlagt påstand
2, jf. navnlig det, som fremgår af påstandsdokumentets punkt 3.2.7 ”Boet som part
i sagen” .

Da Sagsøger herefter ikke har godtgjort en retlig interesse i, at påstand 1
er nedlagt overfor Boet efter Sagsøgte 2, tager retten Boet efter Sagsøgte 2's
påstand om afvisning til følge overfor Sagsøgers påstand 1.

Sagsøgers påstand 1 for så vidt angår sagen mod Sagsøgte 1

Sagsøger har overordnet gjort gældende, at Sagsøgte 1 skal -
anerkende, at forliget skal tilsidesættes som ugyldigt som følge af svig og urig -
tige forudsætninger fra Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1's side i henhold til afta -

lelovens § 30, stk. 1, og retsgrundsætningen om svigtende forudsætninger, subsidiært efter § 36.

Det er i den forbindelse gjort gældende, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 under retsmæglingen 1) tilbageholdte oplysninger om Sagsøgte 2's tredjemandsbestemte særeje og 2) afgav urigtige oplysninger om udstyk ningsmulighederne på Adresse 1 og tilbageholdt oplysninger og afgav urigtige oplysninger om Sagsøgte 2's aktiver.

Det påhviler Sagsøger at godtgøre, at han indgik forliget som følge af Sagsøgte 2's og Sagsøgte 1's svigagtige udtalelser eller fortier, eller at forudsætninger fra hans side, som var bestemmende, kendelige og relevante, er bristede, ligesom det påhviler ham at godtgøre, at det indgåede forlig er urimeligt.

Ad anbringendet om, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 under retsmæglingen tilbageholdte oplysninger om Sagsøgte 2's tredjemandsbestemte særeje

Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at alle parter under retsmæglingen lagde til grund, at

Udeladt mellem Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 hvilket var i overensstemmelse med den ægtepagt, der forelå mellem de to.

Den dokumentation, som Sagsøgers anbringende om, at Sagsøgte 2's formue var tredjemandsbestemt særeje, baserer sig på, er dokumenter, som han nyligt har fundet i Gods 1's arkiv. Sagsøgte 2 havde på tidspunktet for retsmæglingen ikke boet på Gods 1 i over 15 år, ligesom gavebrev af 14. marts 1938, der indeholder bestemmelse om særeje for Sagsøgte 2, er ydet på et tidspunkt, hvor Sagsøgte 2 var knapt fem år. Han arvede videre sin far, og succederede i det Familielegat som umyndig. Det fremgår videre af oplysningerne fra boet efter Person 4, at Person 4 og Sagsøgte 2 også havde aftalt Udeladt jf. retsplejelovens § 277 i deres ægteskab. Der er således ikke grundlag for at anse det for bevist, at Sagsøgte 2 eller Sagsøgte 1 under retsmæglingen var bevidste om, at Sagsøgte 2's formue muligt var tredjemandsbestemt særeje. Det er efter bevisførelsen herfter ikke godtgjort, at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 svigagtigt skulle have tilbageholdt oplysninger om, at Sagsøgte 2's formue var tredjemandsbestemt særeje.

Under de foreliggende omstændigheder – og da de dokumenterne, som Sagsøger baserer sit anbringende på, under retsmæglingen var i hans egen besiddelse på Gods 1 – må han også selv anses for nærmest til at bære risikoen for, at de oplysninger, som fremgår af disse dokumenter, ikke var kendte under retsmæglingen. Uanset om Sagsøgte 2's formue var tredjemandsbe-

stemt særeje eller ej, har dette således ikke været en relevant forudsætning, som Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 har båret risikoen for i forbindelse med indgåelsen af retsforliget.

Sagsøger har således ikke godtgjort, at forliget skal tilsidesættes med henvisning til, at Sagsøgte 2's formue muligt var tredjemandsbestemt sæ -
reje.

Ad anbringendet om Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 under rets =
mæglingen afgav urigtige oplysninger om udstykningsmulighederne på =
Adresse 1 og tilbageholdt oplysninger og afgav urigtige oplysninger om Sagsøgte
2's aktiver.
Sagsøgers anbringende er navnlig baseret på, at han gør gældende, at han aldrig var gået med til forliget, hvis han havde vidst, at Sagsøgte 2 havde et aktiedepot på tidspunktet for retsmæglingen, eller hvis han havde vidst, at det var muligt at udstykke på andre måder end klos op ad "Farmors sommerhus" .

Det kan efter bevisførelsen lægges til grund, at Sagsøgte 2's aktiedepot ikke blev nævnt under retsmæglingen, selvom Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 var bekendte med eksistensen heraf, ligesom det lægges til grund, at der alene blev talt om en udstykningsmulighed tæt på "Farmors sommerhus" , hvilket ikke var den udstykning, som blev gennemført knapt to år efter.

Vurderingen, af om Sagsøger på den baggrund har godtgjort, at han ind -
gik forliget som følge af svingagtige udtalelser eller fortielser fra Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1's side, eller om forudsætninger fra hans side, som -
var bestemmende, kendelige og relevante, er bristede, må foretages i lyset de fo -
religgende oplysninger om retsmæglingen i øvrigt, herunder navnlig af indhol -
det af det indgåede forlig.

Det kan efter parternes forklaringer omkring forløbet under retsmæglingen lægges til grund, at Sagsøger ikke spurgte ind til et muligt aktiedepot el -
ler andre aktiver, og at eksistensen heraf hovedsagelig var af betydning i for -
hold til, om øvrige arvinger og legatarer skulle have sikkerhed i Adresse 1 i By 1, -
hvilket de ved forliget fik, eller om Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 kunne betale til disse
i umiddelbar forlængelse af forligets indgåelse. Det må videre lægges til grund, at
parternes drøftelser vedrørende udstykning i
tillæg hertil hovedsageligt udsprang af en drøftelse af, om det var muligt at ud -
stykke omkring "Farmor sommerhus" , som Sagsøger var interesseret i overtage. -
Drøftelsen af udstykningsmuligheder under retsmæglingen handlede således ikke,
eller i hvert fald kun marginalt, om, hvorvidt en udstykning havde betydning for
vurderingen af værdien af Adresse 1 i By 1.

Ved det indgåede forlig gennemførte parterne i realiteten et slags fremrykket skifte af Sagsøgte 2's bo forstået på den måde, at man bortså fra de ejendomme, som han havde overdraget til Sagsøgte 1 som (delvis) gave, hvilket Sagsøger mener er i strid med fællestestamentet, og at konsekvensen af forliget ville blive, at alle potentielle arvinger og legatarer efter Sagsøgte 2 – bortset fra Sagsøgte 1 – skulle afgive arveafkaldserklæringer overfor Sagsøgte 2, når de var fyldstgjorte i henhold til den begunstiggelse, de modtog i forliget. Sagsøgte 2 og Sagsøger opnåede derved en løsning på deres årelange strid om, hvorvidt fællestestamentet fortsat hindrede Sagsøgte 2 i at disponere over sin formue i levende live såvel som ved sin død, og de eliminerede derved hver især den procesrisiko, som de havde; ikke blot i forbindelse med den retssag, som forliget blev indgået som led i, men også i forhold til de tvister mellem dem som uenigheden om fællestestamentet i øvrigt havde givet og i fremtiden ville give anledning til.

Det er efter bevisførelsen ikke godtgjort, at Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 under retsmæglingen var bekendt med, at Sagsøgte 2's samlede "formue" inkl. gaverne til Sagsøgte 1, muligt oversteg de Udeladt kr., som fremgår af oversigten med "oste", som var udarbejdet af Sagsøgers repræsentant forud for retsmæglingen. Det bemærkes, at de væsentligste aktiver – ejendommen på Adresse 1 i By 1 samt ejendomme i Australien – var fastsat skønsmæssigt og således forbundet med en betydelig værdimæssig usikkerhed.

Det kan ikke føre til en anden vurdering, at Sagsøgte 2's aktiedepot ikke blev nævnt under retsmæglingen. Det bemærkes i den forbindelse, at den præcise værdi af aktiedepotet kan ikke fastlægges efter bevisførelsen, men der er ikke grundlag for at antage, at værdien har oversteget den gæld, som var i ejendommen Adresse 1 i By 1, eller at Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1 skulle vide, at værdien af Adresse 1 i oversigten med "oste" tog hensyn til gælden, sådan som Sagsøger under denne sag gør gældende.

Drøftelserne om en udstykning tæt op ad "Farmors sommerhus" kan heller ikke føre til en anden vurdering, idet det bemærkes, at det efter bevisførelsen ikke er godtgjort, at Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 på tidspunktet for retsmægling var bekendte med, at en udstykning ville kunne ske for Udeladt kr., hvilket i øvrigt også først skete knapt to år efter retsmæglingen.

Sagsøger var ved indgåelsen af forliget bekendt med, at han ikke ville få Adresse 1 i By 1 eller en del af denne omfattende "Farmors sommerhus". Retten lægger videre til grund, at Sagsøger inden indgåelsen af forliget var bekendt med, at "boets" samlede størrelse var behæftet med usikkerhed, idet de væsentlige aktiver var fastsat skønsmæssigt. Han må videre anses

for nærmest til selv at bære risikoen for, hvis hans forudsætninger om den samlede værdi af ”boet” muligt bristede efterfølgende. Det bemærkes i den forbindelse, at det stod ham frit for at lade sig rådgive af en sagkyndig omkring værdisættelsen, herunder i lyset af eventuelle udstykningsmuligheder på Adresse 1 i By 1, forud for indgåelsen af forliget. -

Efter en samlet vurdering finder retten herefter, at Sagsøger ikke har godtgjort, at han indgik forliget som følge af svigagtige oplysninger eller fortieser fra Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1's side, eller at forliget i øvrigt skal bortfalde med henvisning til, at forudsætninger fra Sagsøgers side, som var bestemmende, kendelige og relevante, er bristede. -

Samlet vedrørende Sagsøgers påstand 1 for så vidt angår sagen mod Sagsøgte 1 =

Det følger af ovenstående, at Sagsøger ikke har godtgjort, at han indgik forliget som følge af svigagtige oplysninger eller fortieser fra Sagsøgte 2 og Sagsøgte 1's side, eller at forudsætninger fra hans side, som var bestemmende, kendelige og relevante, er bristede.

Efter en samlet vurdering af forliget har han heller ikke godtgjort, at det vil være urimeligt at gøre dette gældende, jf. aftalelovens § 36.

Sagsøgte 1 frifindes derfor for Sagsøgers påstand 1.

Konklusion og sagsomkostninger

Som følge af ovenstående – og da der som anført indledningsvist ikke skal tages stilling til Sagsøgers påstand 2 i dette tilfælde – er sagens udfald herefter, at Sagsøgte 1 frifindes, og at sagen mod Boet efter Sagsøgte 2 afvises.

Efter sagens udfald skal Sagsøger betale sagsomkostninger til Sagsøgte 1 med 400.000 kr. inkl. moms.

Efter sagens udfald skal Sagsøger betale sagsomkostninger til Boet efter Sagsøgte 2 med 120.000 kr.

Sagens værdi er på sagsportalen anført til 38 mio. kr. Sagens omkostninger, der vedrører et passende beløb til dækning af udgiften til advokat, er fastsat på baggrund af sagens omfang og karakter, arbejdets omfang samt ansvaret forbundet med sagens førelse. Retten har i den forbindelse vurderet, at der har været et væsentligt større arbejde forbundet med sagens førelse for Sagsøgte 1 end for Boet efter Sagsøgte 2. -

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte 1 frifindes.

Den af Sagsøger anlagte sag mod Boet efter Sagsøgte 2 afvises.

Sagsøger skal til Sagsøgte 1 betale sagsomkostninger med 400.000 kr.

Sagsøger skal til Boet efter Sagsøgte 2 betale sagsomkostninger med 120.000 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet med procesrente efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 04-06-2026 kl. 12:02

Modtagere: Sagsøgte 1, Sagsøger, Advokat (H) Jens Henning Elmerkjær, Sagsøgte
Boet efter Sagsøgte 2 v/bobestyrer advokat Nina Nielsen, Advokat (L) Nina Nielsen,
Advokat Maj-Britt Johansen